Neapolis University

HEPHAESTUS Repository **http://hephaestus.nup.ac.cy**

Archive Cypriot Newspaper Materials Kypriakos Fylax

1919-05-14

þÿ š Å À Á ¹ ± º Ì Â ¦ Í » ± ¾ - ± Á . 6 3 9

Library of Neapolis University Pafos

http://hdl.handle.net/11728/9876

Downloaded from HEPHAESTUS Repository, Neapolis University institutional repository

ΚΥΠΡΙΑΚΟΣ ΦΥΛΑΞ

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΕΦΗΜΕΡΙΣ

ΟΡΟΙ ΣΥΝΔΡΟΜΩΝ

Ἡ συνδρομὴ εἶνε προπληρωτέα ὑποχρεωτική:

ΕΝ ΤΩι ΕΣΩΤΕΡΙΚΩι		ΕΝ ΤΩι ΕΞΩΤΕΡΙΚΩι	
Ἐτησία	Σελ. 12	Ἐτησία	Σελ. 14
Ἑξάμηνος	» 6	Ἑξάμηνος	» 8

Τιμὴ ἑκάστου φύλλου γρόσια 3.

ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ ΚΑΙ ΑΠΟΣΤΟΛΑΙ

ΤΗι ΔΙΕΥΘΥΝΣΕΙ

ΓΡΑΦΕΙΑ:

ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΟΔΟΣ.—Ἀγορὰ Κύκκου Ἀριθ. 26.

ΕΤΟΣ Α' (ΙΑ') ΑΡΙΘ. 4 (639)

ΕΝ ΛΕΥΚΩΣΙΑι (Κύπρου),

τῇ 14ῃ Μαΐου 1919.

ΕΚΚΛΗΣΙΣ
ΠΡΟΣ ΤΟΝ ΚΥΠΡ. ΛΑΟΝ

Ἐπειδὴ ἐπίκειται ἡμέραι μεγάλης ἐθνικῆς εὐτυχίας διὰ τὸν Ἑλληνισμόν, οὗτινος ἐπίλεκτον ἀποτελεῖ μέρος καὶ ὁ Ἑλληνικὸς πληθυσμὸς τῆς Νήσου ταύτης, ἐπίκαιρον νομίζομεν ὅπως ἀπευθύνωμεν θερμὴν ἔκκλησιν εἰς τὴν ἔμφυτον καὶ ἐγνωσμένην εὐγένειαν τῶν αἰσθημάτων αὐτοῦ, ἅτινα πρόκειται νὰ τεθῶσιν ὑπὸ μεγάλην δοκιμασίαν.

Ἡ Ἑλληνικὴ φυλὴ ὅλη ἐν τῷ μακραίωνι βίῳ αὐτῆς ὑπέμεινε παντοίας μεταβολὰς καὶ περιπετείας τῆς τύχης αὐτῆς, ὅτε μὲν εὐτυχοῦσα καὶ μεγαλυνομένη ὅτε δὲ ἀτυχοῦσα καὶ ταλαιπωρουμένη, καὶ ἐν πάσῃ περιπτώσει ἐπεδείξατο ἀκατάβλητον ἐγκαρτέρησιν καὶ ἀξιοθαύμαστον μεγαλοψυχίαν.

Καταθριαμβεύσαντες οἱ Ἕλληνες τῶν Ἀσιατῶν ὑπὸ τὸν Ξέρξην ἐν Σαλαμῖνι καὶ ἐν Πλαταιαῖς καὶ καταδιώξαντες αὐτοὺς μέχρι τῶν ἀκτῶν τῆς Μ. Ἀσίας ἠρκέσθησαν εἰς τὴν ἀπελευθέρωσιν πασῶν τῶν Ἑλληνικῶν ἀποικιῶν καὶ ἔντιμον εἰρήνην συνομολογήσαντες πρὸς τὸν Μ. Βασιλέα διετέλεσαν εἰρηνικώτατα πρὸς αὐτὸν καὶ πολιτευόμενοι ἐντίμως καὶ ἀξιοπρεπῶς μηδέποτε μηδεμίαν ἐπιβουλὴν ἢ κακοπιστίαν μετῆλθον κατ' αὐτοῦ ἢ τῶν ὑπηκόων του.

Ὁ Μ. Ἀλέξανδρος κυρίαρχος γενόμενος ἀπὸ τῆς Ἀδριατικῆς θαλάσσης μέχρι τοῦ Παροπαμίσου καὶ τοῦ Ἰνδοῦ ποταμοῦ παντοίων καὶ διαφορωτάτων φυλῶν καὶ λαῶν κατέλιπεν ἀθάνατον δόξαν καὶ εὐφημίαν, διότι πρὸς πάντας μετῆλθε πρωτοφανῆ μεγαλοψυχίαν καὶ ἀπαραδειγμάτιστον μέχρι τότε φιλανθρωπίαν ἐπιδιώκων οὐχὶ τὴν ὑποταγὴν καὶ ὑποδούλωσιν τῶν λαῶν ἀλλὰ τὴν ἐλευθερίαν καὶ τὸν ἐκπολιτισμὸν αὐτῶν, καθιστὰς αὐτοὺς μετόχους ὅλων τῶν ὑλικῶν καὶ πνευματικῶν ἀγαθῶν τοῦ Ἑλληνικοῦ πολιτισμοῦ ἑκόντας καὶ οὐδέποτε ἄκοντας.

Ἡ Ἑλληνοχριστιανικὴ αὐτοκρατορία τοῦ Βυζαντίου ἄσμενος ἐδέχετο ἐντὸς τῶν ὁρίων τῆς ἐπικρατείας αὐτῆς λαοὺς βαρβάρους καὶ ἀγροίκους, ὁσάκις οὗτοι προσήρχοντο μετὰ κλάδου ἐλαίας, καὶ ἐπεδαψίλευεν εἰς αὐτοὺς χωρὶς φθόνου καὶ φειδοῦς πάντα τὰ ὑλικὰ καὶ πνευματικὰ ἀγαθὰ τοῦ Ἑλληνοχριστιανικοῦ πολιτισμοῦ.

Ἀλλὰ καὶ κατὰ τοὺς βαρεῖς ἐθνικοὺς χειμῶνας ὑπὸ τὴν σιδηρᾶν κυριαρχίαν τῶν Ρωμαίων καὶ ὕστερον ὑπὸ τὴν ὠμὴν τυραννίαν Φράγκων καὶ Τούρκων ἡ Ἑλληνικὴ φυλὴ ὑπέμεινε μετὰ ἀπαραδειγματίστου ἐγκαρτερήσεως τὰς πικροτάτας καὶ ὀδυνηροτάτας δοκιμασίας καὶ ἠδυνήθη ἀπὸ τῆς φλογερωτάτης καμίνου τῶν μακραιώνων δοκιμασιῶν καὶ ταλαιπωριῶν νὰ ἀπαλλαγῇ πλήρης σφριγοῦς καὶ ζωῆς ἐθνικῆς.

Ἐπιλήσμονες οἱ σύγχρονοι Ἕλληνες ὅλων τῶν ὀδυνηρῶν καὶ μακραιώνων ἐκείνων δακιμασιῶν διήγαγον ἐπὶ τῆς ἠρημωμένης ἀλλ' ἐλευθέρας χώρας μετὰ τῶν πρώην πολεμίων καὶ τυράννων αὐτῶν ὡς συμπολῖται καὶ ὁμοεθνεῖς ἐν πλήρει ἰσότητι ἐνώπιον τοῦ νόμου καὶ ἐν πλήρει ἁρμονίᾳ κατὰ πάσας τὰς ἐκδηλώσεις τοῦ τε πολιτικοῦ καὶ τοῦ κοινωνικοῦ βίου.

Τοῦτο ἐγένετο διὰ τὴν πρώτην ἀπελευθερωθεῖσαν μικρὰν γωνίαν καὶ ἐπανελήφθη κατὰ τὴν προσάρτησιν τῆς Θεσσαλίας καὶ μέρους τῆς Ἠπείρου, καὶ μετὰ τοὺς δύο ἐνδόξους πολέμους τοῦ 1912 καὶ 1913 οἱ Τοῦρκοι αἰχμάλωτοι κατὰ μυριάδας διεδήλουν τὴν εὐγνωμοσύνην αὐτῶν πρὸς τὴν Ἑλλάδα ἐπανερχόμενοι εἰς τὰς ἑστίας των μετὰ τόσου ἐνθουσιασμοῦ ὥστε ἐδέησεν ἡ Νερτουρκικὴ κυβέρνησις διὰ προκηρύξεως ν' ἀπαγορεύσῃ ἐπὶ ἀπειλῇ βαρείας ποινῆς πᾶσαν περὶ Ἑλλάδος καὶ Ἑλλήνων εὔφημον μνείαν.

Ἔναυλοι καὶ τότε καὶ τώρα ὑπάρχουσιν αἱ διακηρυττόμεναι δηλώσεις καὶ ὁμολογίαι τῶν τε Μωαμεθανικῶν καὶ τῶν Ἰσραηλιτικῶν κοινοτήτων εἰς τὰς προσαρτηθείσας Ἑλληνικὰς χώρας πρὸς τὴν Ἑλληνικὴν διοίκησιν τῆς εὐγνωμοσύνης καὶ εὐχαριστίας αὐτῶν ἐπὶ τῇ μεγαλοψύχῳ, μεγαλόφρονι καὶ τελείως φιλελευθέρᾳ πολιτείᾳ αὐτῆς πρὸς πάντας τοὺς ὑπηκόους ἄνευ διακρίσεως φυλετικῆς ἢ θρησκευτικῆς.

Αἱ ἀναμνήσεις τοῦ πικροῦ καὶ θλιβεροῦ παρελθόντος ἐρρίφθησαν εἰς λήθην καὶ ἡ Ἑλληνικὴ φυλὴ ἀνακτωμένη τὰς χώρας αὐτῆς νιοθετεῖ ἅπαντας τοὺς πληθυσμοὺς ἐν αὐταῖς ὡς πολίτας μιᾶς καὶ τῆς αὐτῆς πατρίδος καὶ θεωρεῖ τούτους μετὰτῶν ὁμοφύλων ὡς παράγοντας κοινῆς εὐημερίας καὶ προόδου.

Μετὰ τοσαῦτα παλαιά τε καὶ πρόσφατα παραδείγματα, τιμῶντα ἐξαιρέτως τὴν φυλὴν ἡμῶν, δὲν δικαιούμεθα νὰ ὑποπτεύωμεν ὅτι ἡ ἐπικειμένη ἀνατολὴ τῆς χειραφετήσεως καὶ ἐλευθερίας καὶ εἰς ἄλλας χώρας καὶ εἰς τὴν πολυπαθῆ καὶ μυριοπαθῆ ταύτην Νῆσον δὲν θὰ γίνωνται δεκταὶ παρὰ τοῦ Κυπριακοῦ λαοῦ μετὰ τῆς αὐτῆς μεγαλοψυχίας καὶ γενναιοφροσύνης αἵτινες ἐχαρακτήρισαν τὴν Ἑλληνικὴν φυλὴν κατὰ πάσας τὰς περιόδους τῶν μεγάλων ἐθνικῶν εὐτυχιῶν αὐτῆς.

Τοιαύτη περίοδος ἀλλεπαλλήλων ἐθνικῶν εὐτυχιῶν ἤρξατο ἀπὸ τοῦ 1912 καὶ κατ' αὐτὰς πρόκειται νὰ συγκορυφωθῶσιν αὗται εἰς τὴν ἀπελευθέρωσιν καὶ τῶν ὑπολειπομένων Ἑλλην. χωρῶν καὶ εἰς τὴν ἐπὶ ἑπτὰ ὅλους αἰῶνας κατατυραννηθεῖσαν καὶ ξενοκρατουμένην Κύπρον.

Ἐπίκειται ἄρα ἡ ἐπὶ ἑπτὰ ὅλους αἰῶνας προσδοκωμένη ἀνάστασις, καὶ ἂς ὦμεν ἕτοιμοι νὰ χαιρετίσωμεν καὶ πανηγυρίσωμεν αὐτὴν ὡς γνήσιοι Ἕλληνες καὶ ἀληθεῖς χριστιανοὶ ᾄδοντες παιᾶνας εἰς τὴν Ἑλλην. ἐλευθερίαν καὶ αἶνους εἰς τὸν προστάτην καὶ σωτῆρα Θεὸν ἡμῶν.

Τὸ χαρμόσυνον καὶ θεσπέσιον τῆς ἐλευθερίας σάλπισμα ἂς ἐξεγείρῃ ἐν ἡμῖν μόνον τὰ εὐγενῆ καὶ ὑψηλὰ συναισθήματα καὶ φρονήματα τῆς φυλῆς ἡμῶν καὶ ἂς καταπνίξῃ πάντα ταπεινὸν διαλογισμὸν καὶ πᾶν συναίσθημα ἀγενές.

Ἂς ἀναδείξωμεν τὴν ἀπελευθερωθεῖσαν πατρίδα ἡμῶν εὐρὺ στάδιον εὐημερίας καὶ προόδου ἄνευ διακρίσεως φυλετικῆς καὶ θρησκευτικῆς, ἐν τῷ ὁποίῳ δικαιοῦνται πάντες ἐπὶ ἴσῃ ἐλευθερίᾳ καὶ ἴσοις δικαίοις νὰ δολιχοδρομῶσι, βέβαιοι ὄντες ὅτι οἱ νικηταὶ οἱοιδήποτε καὶ ἂν εἶνε, θὰ φέρωσι τῆς νίκης τὸν στέφανον καὶ τὰ πολύτιμα ἔπαθλα ἅτινα προβάλλει πολιτεία κατ' ἐξοχὴν εὐνομουμένη καὶ δικαία.

Κατὰ τὸ ἀποστολικὸν ῥῆμα, ἐν ταῖς ἐλευθέραις Ἑλληνικαῖς χώραις οὐκ ἔνι Ἰουδαῖος ἢ Ἕλλην οὐκ ἔνι δοῦλος ἢ ἐλεύθερος ἀλλὰ πάντες ὑπάρχουσι πολῖται ἴσοι καὶ ὁμότιμοι τὸν αὐτὸν ἐπιδιώκοντες καὶ ἐπιτελοῦντες προορισμόν, τὸν προορισμὸν τῆς σταθερᾶς προόδου καὶ τελειώσεως ἐν παντὶ καλῷ καὶ ἀγαθῷ.

Ἐπανιδρύοντες πάλιν τὸ Ἑλληνικὸν κράτος μεταξὺ Εὐρώπης καὶ Ἀσίας ἂς ἀναδείξωμεν τοῦτο φυτώριον τῶν ὑψηλοτέρων καὶ εὐγενεστέρων ἰδεῶν καὶ περίλαμπρον ναὸν τοῦ εὐγενεστέρου καὶ ἰδανικωτέρου πολιτισμοῦ ὧν τὸ γλυκὺ καὶ θελκτικὸν φῶς νὰ προσελκύῃ τὰς διανοίας καὶ τὰς καρδίας τῆς Ἀσίας καὶ τῆς Εὐρώπης, καὶ ἀπὸ τούτου ὡς ἀπὸ ἀστειρεύτου πηγῆς νὰ ἀντλῶσιν αἱ γενεαὶ πᾶσαι τὸ ἀλλόμενον τοῦ Εὐαγγελίου ὕδωρ τῆς ὑψηλοτέρας καὶ εὐγενεστέρας ζωῆς τῆς ἀνθρωπότητος ἐν τῷ κόσμῳ.

Μετὰ τοιούτων διαλογισμῶν, μετὰ τοιούτων πόθων καὶ ἀποφάσεων ἂς προσδοκῶμεν καὶ ἂς ὑποδεχθῶμεν τὴν ἐπικειμένην ἀνατολὴν καὶ παρ' ἡμῖν τῆς ἡμέρας τῶν μεγάλων ἐθνικῶν εὐτυχιῶν, καλοῦντες νὰ μετάσχωσι ταύτης ἀδιακρίτως φίλοι καὶ ἐχθροί.

ΣΜΥΡΝΑΪΚΑΙ ΑΝΑΜΝΗΣΕΙΣ

Ἡ Σμύρνη Ἑλληνική! Ἡ Σμύρνη ἐλεύθερα! Πρέπει νὰ εἶναί τις Σμυρναῖος ἢ νὰ ἔχῃ ζήσει ἐν Σμύρνῃ ἐπὶ χρόνον τινὰ μακρὸν καὶ γνωρίσει κατὰ βάθος τὴν σμυρναϊκὴν ψυχὴν ἵνα δυνηθῇ νὰ ἐννοήσῃ τὴν σημασίαν τῶν δύο τούτων ἐπιφωνήσεων καὶ νὰ αἰσθανθῇ ὅ,τι σήμερον αἰσθάνονται οἱ Ἑλληνικώτατοι Σμυρναῖοι ἐπὶ τῇ ἀποβάσει τῶν Ἑλλήνων στρατιωτῶν εἰς τὰς γαλανὰς ἀκτὰς τῆς Ἰωνίας καὶ ἔσχομεν τὴν εὐτυχίαν νὰ διαγάγωμεν ἕνδεκα ὅλα ἔτη, τὰ ὡραιότερα τῆς ἀνθρωπίνης ἡλικίας, ἀπὸ τοῦ ὀγδόου μέχρι τοῦ δεκάτου ἐννάτου, ὁπότε καὶ αἱ ἐντυπώσεις γίνονται βαθεῖαι καὶ ἀνεξάλειπτοι καὶ τὰ συναισθήματα διαμορφοῦνται καὶ ἀποκρυσταλλοῦνται δι' ὅλου τοῦ βίου παραμένοντα.

Διὰ ταῦτα δι' ὅλου τοῦ σχετικῶς μακροῦ βίου ἡμῶν τὸ ὄνομα Σμύρνη καὶ Σμυρναῖος ὁσάκις ἀκούομεν, ἐξεγείρουσιν ἐν τῇ διανοίᾳ ἡμῶν ὡραίας καὶ φαιδρὰς ἀναμνήσεις καὶ ἐν τῇ ψυχῇ ἡμῶν συναισθήματα ἡδέα καὶ τερπνὰ οἷα πληροῦσι τὰ φρικιῶντα ὑπὸ σφριγηλῆς ζωῆς στήθη τῆς ἐφηβικῆς ἡλικίας. Μεταγόμεθα νοερῶς καὶ μετάγομεν τοὺς ἀναγνώστας ἡμῶν εἰς μεμακρυσμένην πως ἐποχὴν ἐν ἀρχῇ τῆς Κρητικῆς ἐπαναστάσεως τῷ 1866, ὅτε ἀπὸ τῆς ὀρεινῆς καὶ τραχείας Μάνης εὑρέθημεν ἐν Σμύρνῃ. Ἀπὸ τῶν κλιτύων τοῦ Ταϋγέτου μὲ τὸν ἀχανῆ ὁρίζοντα εὑρέθημεν ἐντὸς τῶν στενωπῶν τῆς ἀνατολικῆς μεγαλουπόλεως, ἀπὸ τῆς μεμυρωμένης ὀρεινῆς αὔρας ἐν μέσῳ τῶν ἀναθυμιάσεων τῶν ἐνιαχοῦ χαινουσῶν ὑπονόμων, καὶ φαίνεται ὅτι τοσαύτη ἦτο ἡ δυσφορία τοῦ ἀτιθάσσου μανιατόπαιδος ἐν τῷ ἀσφυκτικῷ τούτῳ περιβάλλοντι ὥστε νὰ μὴ γένηται δυνατὴ ἡ παραμονὴ αὐτοῦ εἰς τὴν δημοτικὴν σχολὴν Ἁγ. Αἰκατερίνης, ὅπου ὡδηγήθημεν, καὶ ἦν διηύθυνεν ὁ συμπαθητικὸς καὶ ἀγαθὸς πρεσβύτης ὁ Σπεράντσας. Ἀφέθην διὰ τοῦτο ἐλεύθερος ἐπὶ μῆνας νὰ περιφέρωμαι ὅπου ἂν ἤθελον καὶ ἐσύχναζον ἔξω τῆς πόλεως εἰς τὰ περιβόλια, εἰς τὴν ἀμμώδη παραλίαν τῆς Πούντας καὶ ἐνίοτε εἰς τοὺς προβλῆτας τῶν ἐπιθαλασσίων καφενείων. Ἐκεῖ δέ που εἰς τοῦ Ἐγγλέζου τὴν σκάλα ὅπου τὸ μηχανουργεῖον τοῦ Σμιθ (πατρὸς τοῦ πρὸ εἰκοσαετίας ἐν Κύπρῳ ἀποθανόντος Σμιθ διδασκάλου ξένων γλωσσῶν) ἐνῷ περιειργαζόμην μηχανήματά τινα ἠσθάνθην ἀλγεινότατα τὴν θλῖψιν τοῦ δείκτου τῆς δεξιᾶς χειρός μου μεταξὺ τῶν ὀδόντων δύο τροχῶν, καὶ ὅτε ἀπέσυρα αὐτὸν εἶχεν ἀποσπασθῇ ὁ ὄνυξ. Πρᾶγμα ἀσήμαντον διὰ παῖδα ὀρεσίβιον. Δὲν ἐνθυμοῦμαι ἂν ἔπλυνα τὸ τραῦμα διὰ παρακειμένου θαλασσίου ὕδατος. Περιέδεσα αὐτὸ διὰ λωρίδος τοῦ ρινομάκτρου μου καὶ τὸ ἀπέκρυψα ἐπιμελῶς ἀπὸ τοῦ θείου καὶ τῆς θείας μου μεχρισοῦ λάβῃ καὶ ἐπουλώθῃ ἄνευ οὐδεμιᾶς ἰατρικῆς βοηθείας.

Οὕτω φαίνεται κατὰ μικρὸν ἐξῴκειώθημεν ἐν τῷ νέῳ περιβάλλοντι καὶ μετὰ πολλῆς ὀρέξεως θὰ ἐπεδόθημεν εἰς τὰ μαθήματα ὑπὸ τὸν σεβαστὸν καὶ ἀγαθὸν διδάσκαλόν Σπεράντσαν, διότι τὸ ἀξίωμα τοῦ πρωτοσχόλου εἴχομεν καθ' ὅλας τὰς τάξεις καὶ εἴμεθα ἐκ τῶν ἐντὸς τοῦ ἡμικυκλίου κατὰ τὴν ἀγγλικὴν ἀλληλοδιδακτικὴν τότε μέθοδον διδασκόντων τοὺς συμμαθητὰς αὐτῶν, ἀνὰ δύο δὲ κατ' ἔτος μετεπηδῶμεν τὰς τάξεις τοῦ Δημοτ. Σχολείου, ὥστε νὰ εὑρεθῶμεν πολὺ ταχέως εἰς τὸ Σχολαρχεῖον τῆς Εὐαγγελικῆς Σχολῆς ὑπὸ Σχτλάρχην τὸν ἀοίδιμον Βοντζίδην καὶ εἶτα εἰς τὸ Γυμνάσιον ὑπὸ γυμνασιάρχην διαπρεπῆ, τὸν ἀείμνηστον Κ. Ξανθόπουλον, αὐτὸν πρῶτον ἐν ἐν Ἀνατολῇ καὶ εἰς τὰ Σμυρναϊκὰ Σχολεῖα εἰσαγαγόντα τὴν νέαν κατὰ Πεσταλότσην καὶ Ἔρβαρτ μέθοδον, πολὺ πρὶν εἰσαχθῇ αὕτη ἐν Ἀθήναις, δέκα ὅλα ἔτη πρότερον.

Φαίνεται ὅτι οὐχὶ ἄνευ τινὸς δυσκολίας ἐσχετίσθην μετὰ τῶν ὁμηλίκων καὶ συμμαθητῶν μου, οἱ ὁποῖοι ἐξενίζοντο ὑπὸ τοῦ καθαρεύοντος μανιατικοῦ ἰδιώματός μου, πολὺ διαφέροντος τοῦ μιξοβαρβάρου τότε σμυρναϊκοῦ, βρίθοντος τουρκικῶν καὶ ἰταλικῶν λέξεων, καὶ τῶν Ἑλληνικῶν ἐν αὐτῷ λέξεων τῶν πλείστων τερατωδῶς παρεφθαρμένων, καὶ ἠναγκαζόμην ἐνίοτε νὰ ἀντεπεξέρχωμαι κατὰ τῶν χλευασμῶν αὐτῶν διὰ τρόπων μανιατικῶν. Ἐπεβάλλετο εἰς τοὺς ὁμηλίκους μου καὶ ἐξένιζε τοὺς μεγαλειτέρους ἡ παιδική μου ἀφοβία. Δὲν μὲ ἐφόβιζον οἱ σκοτεινοὶ καὶ ἀπόκεντροι τόποι, ὁ μπαμπούλας, τὸ στοιχειό, ἡ ἀσπρομαλλοῦσα, ὁ ἀράπης καὶ πολλὰ ἄλλα μορμολύκεια δι' ὧν συνήθιζον ἐν Σμύρνῃ νὰ μορμολύττωνται ἀπὸ τῆς νηπιακῆς ἡλικίας τὰ μικρά, ἐμβάλλοντες τὴν δειλίαν λίαν πρωΐμως εἰς τὰς ψυχὰς αὐτῶν. Κατεπλήσσοντο, ὁσάκις ἔφερον εἰς αὐτοὺς τὰς ἐσπέρας σημεῖα ἀπὸ τῶν τάφων ἐν τοῖς περιβόλοις τῶν ἐνοριακῶν ναῶν—διότι δὲν ὑπῆρχεν ἀκόμη τότε τὸ εὐρύτατον νεκροταφεῖον—καὶ ἀφόβως ἀνηρχόμην ἐντὸς τῶν σκοτεινῶν στεγῶν, ὅπου ὑπετίθετο ἡ κατοικία ὅλων ἐκείνων τῶν μορμολυκείων.

Τὰ πλεονεκτήματά μου ταῦτα ἐνέπνεον σεβασμὸν ὅστις ἐνισχύετο ἔτι μᾶλλον ὑπὸ τῆς γοργῆς ἐπιδόσεώς μου εἰς τὰ γράμματα καὶ προσέδιδόν μοι ὑπεροχήν τινα ἐπὶ πάντων τῶν συνταξιωτῶν μου, ἥτις μοὶ παρεῖχε καὶ τὴν πρωτοβουλίαν καὶ ἀρχηγίαν εἰς τὰς συλλογικὰς ἀποφάσεις καὶ πράξεις τῆς ὅλης τάξεως. Ὤφειλον διὰ τοῦτο ν' ἀντιμετωπίζω πάντα ἀγυιόπαιδα παρενοχλοῦντα συμμαθητάς καὶ μάλιστα συνταξιώτας μου καὶ περιηρχόμην συχνὰ εἰς ῥῆξιν πρὸς τὰ ζωηρὰ καὶ ἐνοχλητικὰ ταῦτα στοιχεῖα, ὥστε νὰ ὁπλοφορῶ ἀκουσίως, ἕτοιμος πρὸς πᾶν ἐνδεχόμενον ὤφειλον νὰ προηγῶμαι καὶ νὰ ἀνδραγαθῶ εἰς τοὺς πετροπολέμους τοὺς ὁποίους συχνὰ εἰς τὰ ἁλάνια (πλατείας ἢ γῆπεδα ἀναπεπταμένα) πρὸς ὁμίλους ἄλλων ἐνοριῶν, ἰδιαιτέραν δὲ ἠσθανόμεθα εὐχαρίστησιν νὰ πετροπολεμῶμεν πρὸς τοὺς φράγκους καὶ τοὺς Τούρκους· οἱ ἑβραιόπαιδες οὐδέποτε ὑπέμειναν τὴν πρόκλησίν μας, ὁσονδήποτε ὀλιγαριθμώτεροι αὐτῶν καὶ ἂν ὦμεν. Ἡ κεφαλή μου διὰ ταῦτα φέρει πολλὰς οὐλάς, ὧν μία καταφανεστάτη καὶ μετὰ πάροδον πεντήκοντα ἐτῶν ἐπὶ τοῦ μετώπου ἄνωθεν τῆς δεξιᾶς ὀφρύος, κατενεχθεῖσα ὑπὸ τουρκικῆς σφενδόνης ἐπὶ τῶν ἐπάλξεων αὐτοῦ τοῦ Πανωκάστρου (ἐνετικοῦ φρουρίου ἐπὶ τοῦ βουνοῦ Πάγου, δεσπόζοντος τῆς πόλεως). Τὰς νίκας ἡμῶν κατὰ φραγκοπαίδων καὶ τουρκοπαίδων ἐπανηγυρίζομεν θορυβωδῶς καὶ πολὺ ἐπιδεικτικῶς, καὶ ταῦτα ἀπετέλουν προπαιδείαν καὶ προμήνυμα τοῦ φυλετικοῦ ἀνταγωνισμοῦ κατὰ τὸν μετέπειτα κοινωνικὸν βίον. Τόση δὲ ἐπεκράτει ἐλευθερία ὑπὸ τὸν Σουλτᾶνον Ἀπτοὺλ Ἀζίζ, ὥστε ὅτε ἐξεστρατεύομεν εἰς πετροπόλεμον πρὸς ὁμίλους τουρκοπαίδων ὑψοῦμεν σημαίαν ἑλληνικὴν καὶ ᾄδομεν θούρια ἄσματα οἷα: «Μαύρ' εἶν' ἡ νύκτα στὰ βουνά», «Ὦ λιγυρὸν καὶ κοπτερὸν σπαθί μου», καὶ κατεδιώκομεν αὐτοὺς μέχρι τοῦ τουρκομαχαλά, ὁπότε ἀντεπεξήρχοντο μετὰ κινδύνου καθ' ἡμῶν Τοῦρκοι ἄνδρες καὶ χανούμισσαι καὶ μητέρες των, ὑβρίζουσαι καὶ καταρώμεναι τοὺς γκιαούριδες.

Φαίνεται ὅτι τὰς ἀταξίας αὐτὰς παρέβλεπον οἱ διδάσκαλοί μας, διότι οὐδέποτε ἐτιμωρήθημεν οὐδ' ἐπεπλήχθημεν κἂν δι' αὐτάς. Ἐνθυμούμεθα μάλιστα ὅτι ὁ Ἕλλην διδάσκαλος Φίλιππος Λειβαδεύς, ὅτε μὲ εἶδέ ποτε ἔχοντα τὴν κεφαλὴν περιδεδεμένην, μὲ διέταξε νὰ λύσω τὸν περίδεσμον, καὶ ὅτε εἶδεν ὅτι ἔφερον τὸ τραῦμα ἐπὶ τοῦ μετώπου ἐμειδίασεν ἐπιλέγων «Καλά, εἶσαι ἀληθὴς Σπαρτιάτης, ἀλοίμονον ἂν ἔφερες τὴν πληγὴν ὀπίσω».

Ἡ εἰσαγωγὴ τῶν Ἑλληνικῶν ἐφημερίδων εἰς Τουρκίαν ἦτο παντελῶς ἐλευθέρα, καὶ ὡς μαθηταὶ κατετρώγομεν αὐτὰς καὶ παρηκολουθοῦμεν τὰ ἐν Ἑλλάδι μετὰ ζωηροῦ διαφέροντος, μεγαλειτέρου βεβαίως τῶν ἐν τῇ ἐλευθέρᾳ πατρίδι. Ἡ ἀγγελία τῆς συλλήψεως τῆς βασιλίσσης Ὄλγας συνετάραξε τὸν μαθητικὸν κόσμον—πάντως καὶ τὸν ἐνήλικα τοιοῦτον—καὶ ἀπὸ τῆς κοιλίας αὐτῆς τῆς μητρός του ὠνομάσαμεν τὸν προσδοκώμενον διάδοχον Κωνσταντῖνον, ἡ δὲ γέννησίς του ὑπῆρξε δι' ἡμᾶς τὸ εὐτυχέστερον ἐθνικὸν γεγονός.

Ἡ Κρητικὴ ἐπανάστασις ἐκράτει ἡμᾶς ἐν διαρκεῖ συγκινήσει, καὶ ὁ ἐνθουσιασμὸς ἀκράτητος ἐξερρήγνυτο εἰς τὰς σχολικὰς αὐλὰς καὶ τὰς αἰθούσας ὁσάκις διεδίδετο κρύφα προφορικῶς ἡ ἀγγελία νίκης τινός, ἡ ἀνατίναξις δὲ τῆς Μονῆς τοῦ Ἀρκαδίου παρήγαγε κατάπληξιν ἅμα καὶ ἐνθουσιασμόν, τὸν ὁποῖον ἐξεδηλοῦμεν δι' ἐπιμόνων προκλήσεων εἰς πετροπόλεμον πρὸς τοὺς τουρκόπαιδας.

Μέχρι τοῦ 1870 καὶ μικρὸν ὕστερον τὰ ἱστιοφόρα ἠμιλλῶντο πρὸς τὰ ἀτμόπλοια, διότι αἱ μηχαναὶ τούτων κατελάμβανον ἔτι πολὺν χῶρον καὶ ἔκαιον ὑπερβολικὸν γαιάνθρακα καὶ οἱ ναῦλοι των ἦσαν ὑψηλοί, καὶ οἱ μαθηταὶ δὲν ἤμεθα ἀδιάφοροι πρὸς τὸ Ἑλλην. ναυτικὸν τὸ ὁποῖον ἐλάμπρυνον ἐν τῇ παιδικῇ φαντασίᾳ μας αἱ μεγάλαι φυσιογνωμίαι τοῦ Μιαούλη, τοῦ Κανάρη, τοῦ Ἀποστόλη, τοῦ Κριεζῆ καὶ ἄλλων. Πᾶν Ἑλληνικὸν ἠθέλομεν ὑπέρτερον παντὸς ξενικοῦ, καὶ καθιστάμεθα πολλάκις ἐνοχλητικοὶ εἰς τὰ ἐπιθαλάσσια καφενεῖα, εἰς τοὺς προβλῆτας τῶν ὁποίων προσετρέχομεν καθ' ὁμάδας πυκνὰς ἵνα παρακολουθήσωμεν τὰ ἐκκινοῦντα καράβια, ὁσάκις ἔπνεεν ἀπόγειος. Τὰ πληρώματα τότε ἐγνώριζον ὅτι ἀπὸ τῆς παραλίας παρηκολούθουν μετὰ πολλοῦ διαφέροντος τὴν ἐκκίνησιν καὶ τοὺς ἐλιγμοὺς τῶν ἱστιοφόρων καὶ ὑπεξέκαιον τὴν ἐθνικήν μας φιλοτιμίαν καὶ ἐν τούτῳ.

Ἄφινον νὰ ἐκκινῶσι τὰ ξένα καράβια, ἰταλικά, ἰσπανικά, γαλλικά, ὁλλανδικὰ καὶ ἄλλα, καὶ ὅτε ταῦτα ἐξετέλουν ἐλιγμοὺς κατὰ τὸ μέσον τοῦ Σμυρναϊκοῦ κόλπου ἀπῆρον καὶ ἐξεκίνουν τὰ Ἑλληνικά, κομψὰ πάντοτε, ἐλαφρὰ καίτοι κατάφορτα, στενὰ καὶ μᾶλλον ἐπιμήκη,—διότι τὸ Ἑλληνικὸν ναυτικὸν ἐπὶ θυσίᾳ τῆς χωρητικότητος, προτίμα τὴν ταχύτητα—καὶ ὅταν τὰ Ἑλληνικὰ καράβια διὰ τῶν δεξιωτάτων ἐλιγμῶν, οἵτινες ἀποτελοῦσι τὸ μυστικὸν τῶν αἰγαιοπελαγιτικῶν θαλασσοπουλεῶν παρέπλεον πρὸ τῆς πρώρας τῶν ταλαντευομένων καὶ θαλασσευομένων ξένων καραβιῶν, ἀνήρτων κολοκύνθας εἰς τὴν ὀπισθίαν κεραίαν εἰς ἐμπαιγμόν, καὶ τοῦτο προὐκάλει θριαμβευτικοὺς ἀλαλαγμοὺς τῶν παιδικῶν ἢ μαθητικῶν ὁμίλων μετὰ τῶν ὁποίων ἀπετέλουν συμφωνίαν αἱ βαρεῖαι ἰαχαὶ τῶν Ἑλλήνων καϊξίδων καὶ ἄλλων θεατῶν.

Τοσοῦτον παρέσυρεν ἡμᾶς τὸ θέαμα τοῦτο, ὅπερ ἐκέντα πολὺ τὴν ἐθνικὴν φιλοτιμίαν μας, ὥστε πολλάκις ἐβραδύναμεν πολὺ νὰ προσέλθωμεν εἰς τὰς πρωϊνὰς ἢ μεταμεσημβρινὰς παραδόσεις μας, καὶ φαίνεται ὅτι οἱ διδάσκαλοί μας ἐξετίμων τὴν περιέργειαν καὶ τὸ ἐνδιαφέρον ἡμῶν διὰ τὸ Ἑλληνικὸν ναυτικόν, καὶ αἱ παρατηρήσεις των ἐπὶ τῇ βραδύτητι διὰ τοιαύτην αἰτίαν ἦσαν τυπικαὶ καὶ ὅλως ἄτονοι, ὡσεὶ ἔλεγον ἡμῖν;

«καλὰ κάμνετε, ἀλλὰ προσπαθεῖτε νὰ μὴ βραδύνετε πολύ». Τοιαύτην ἀπέδιδε διάθεσιν ἡ παιδική μας ψυχολογία εἰς τοὺς διδασκάλους μας.

Ὡς βλέπει ὁ ἀναγνώστης, ἀπὸ τῆς παιδικῆς καὶ τῆς πρώτης αὐτῆς μαθητικῆς ἡλικίας οἱ Ἕλληνες τῶν παραλίων ἰδίᾳ πόλεων τῆς Ἀνατολῆς διὰ τοῦ ἀνταγωνισμοῦ πρὸς τὰ διεθνῆ στοιχεῖα ἐμπεδοῦσι τὸ ἐθνικὸν φρόνημα καὶ τοῦτο ἀποβαίνει σὺν τῷ χρόνῳ ὁ γνώμων καὶ ὁ κανὼν τοῦ βίου καὶ τῶν σχέσεων αὐτῶν πρὸς τἄλλα στοιχεῖα.

(ἀκολουθεῖ). Ν. Κ.

ΤΟ ΣΧΕΔΙΟΝ ΣΥΝΘΗΚΗΣ ΤΗΣ ΕΙΡΗΝΗΣ

[ΣΥΝΕΧΕΙΑ]

40). **Λιβερία.**-Ἡ Γερμανία παραιτεῖται τῶν δικαιωμάτων της ὑπὸ τὰς διεθνεῖς διευθετήσεις τοῦ 1911—1912 ἐν σχέσει πρὸς τὴν Διβερίαν, καὶ ἰδιαιτέρως τοῦ δικαιώματος τοῦ νὰ διορίζῃ τελώνην, καὶ ἀπεκδύεται παντὸς ἐνδιαφέροντος εἰς περαιτέρω διαπραγματεύσεις περὶ τῆς ἐκ νέου ἀποκαταστάσεως τῆς Λιβερίας. Ἡ Γερμανία θεωρεῖ ὡς ἀκύρους ἁπάσας τὰς ἐμπορικὰς συνθήκας καὶ συμφωνίας μεταξὺ ἑαυτῆς καὶ τῆς Λιβερίας καὶ ἀναγνωρίζει τὸ δικαίωμα ὅπερ ἔχει ἡ Λιβερία νὰ ἀποφασίζῃ περὶ τῆς τάξεως καὶ τῶν ὅρων τῆς ἀποκαταστάσεως τῶν Γερμανῶν ἐν Λιβερίᾳ.

41) **Μαρόκον.**-Ἡ Γερμανία παραιτεῖται ὅλων τῶν δικαιωμάτων, τίτλων καὶ προνομίων της τῶν δυνάμει τῆς Πράξεως τῆς Ἀλγεσίρας καὶ τῶν Γαλλογερμανικῶν συμφωνιῶν τοῦ 1909 καὶ 1911, καὶ τῶν δυνάμει ἁπασῶν τῶν συνθηκῶν καὶ διευθετήσεων μετὰ τῆς Σιεριφικῆς Αὐτοκρατορίας, καὶ ἀναλαμβάνει νὰ μὴ ἐπεμβαίνῃ εἰς οἱασδήποτε διαπραγματεύσεις ὡς πρὸς τὸ Μαρόκον μεταξὺ Γαλλίας καὶ ἄλλων δυνάμεων, ἀποδέχεται ἁπάσας τὰς συνεπείας τοῦ Γαλλικοῦ Προτεκτοράτου ἐκεῖ, καὶ ἀποκηρύσσει τὰς διομολογήσεις. Ἡ Σιεριφικὴ κυβέρνησις θὰ ἔχῃ πλήρη ἐλευθερίαν ἐνεργείᾳ, ἐν σχέσει πρὸς τοὺς ἔχοντας γερμανικὴν ὑπηκοότητα καὶ ἅπαντα τὰ ὑπὸ τῆς Γερμανίας προστατευόμενα πρόσωπα θὰ ὑπόκεινται εἰς τὸν κοινὸν νόμον. Ἅπασα ἡ κινητή τε καὶ ἀκίνητος περιουσία, περιλαμβανομένων καὶ τῶν μεταλλευτικῶν δικαιωμάτων, δύναται νὰ πωληθῇ διὰ δημοσίου πλειστηριασμοῦ, τὸ δὲ προϊὸν τούτων νὰ πληρωθῇ εἰς τὴν Σιεριφικὴν κυβέρνησιν καὶ ἀφαιρεθῇ ἀπὸ τοῦ λογαριασμοῦ τῶν ἐπανορθώσεων. Ἡ Γερμανία ἐπίσης δέον νὰ ἐγκαταλείψῃ ἅπαντα τὰ συμφέροντα τηρά ἐν τῇ ἐν Μαρόκῳ Τραπέζῃ τοῦ Κράτους, ἅπαντα δὲ τὰ ἐμπορεύματα τοῦ Μαρόκου εἰσαγόμενα ἐν Γερμανίᾳ, θὰ ἔχωσι τὰ αὐτὰ προνόμια, οἷα ἔχουσι καὶ τὰ γαλλικὰ ἐμπορεύματα.

42) **Αἴγυπτος.**—Ἡ Γερμανία ἀναγνωρίζει τὸ Βρεττανικὸν προτεκτοράτον ἐπὶ τῆς Αἰγύπτου τὸ κηρυχθὲν κατὰ τὴν 18ην Δεκεμβρίου 1914 καὶ ἀποκηρύσσει ἀπὸ τῆς 4ης Αὐγούστου 1914 τὰς διομολογήσεις καὶ ἁπάσας τὰς συνθήκας, συμφωνίας κτλ. τὰς συνομολογηθείσας ὑπ' αὐτῆς μετὰ τῆς Αἰγύπτου ἐπίσης αὕτη ἀναλαμβάνει νὰ μὴ ἐπεμβαίνῃ εἰς οἱασδήποτε διαπραγματεύσεις περὶ Αἰγύπτου μεταξὺ τῆς Μ. Βρεττανίας καὶ ἄλλων Δυνάμεων. Ὑπάρχουσι διατάξεις περὶ δικαιοδοσίας ἐπὶ Γερμανῶν ὑπηκόων καὶ περιουσίας ὡς καὶ περὶ συναινέσεως τῆς Γερμανίας πρὸς οἱασδήποτε μεταβολὰς αἵτινες δύνανται νὰ γένωνται ἐν σχέσει πρὸς τὴν ἐπιτροπὴν τοῦ δημοσίου χρέους. Ἡ Γερμανία συναινεῖ διὰ τὴν μεταβίβασιν εἰς τὴν Μ. Βρεττανίαν ἁπασῶν τῶν ἐξουσιῶν, τῶν ἐξουσιῶν τῶν δοθεισῶν εἰς τὸν τελευταῖον Σουλτᾶνον τῆς Τουρκίας πρὸς ἐξασφάλισιν ἐλευθέρας ναυσιπλοΐας ἐν τῇ διώρυγι τοῦ Σουέζ. Διευθετήσεις διὰ τὴν περιουσίαν τὴν ἀνήκουσαν εἰς Γερμανοὺς ὑπηκόους ἐν Αἰγύπτῳ γίνονται παρόμοιοι πρὸς τὰς καὶ ἐν τῇ περιπτώσει τοῦ Μαρόκου καὶ ἄλ ων χωρῶν γενομένας. Ἀγγλο Αἰγυπτιακὰ ἐμπορεύματα εἰσαγόμενα ἐν Γερμ[illegible] ἀπολαύσουσι τῶν προνομίων [illegible] ἀπολαύουσι καὶ τὰ Βρεττανικὰ ἐμπορεύματα.

43). **Τουρκία καὶ Βουλγαρία.**—Ἡ Γερμανία ἀποδέχεται ἁπάσας τὰς διευθετήσεις τὰς ἁποίας αἱ Συμμαχικαὶ καὶ συνησπισμέναι Δυνάμεις ποιοῦνται μετὰ τῆς Τουρκίας καὶ Βουλγαρίας ἐν σχέσει πρὸς οἱαδήποτε δικαιώματα, προνόμια ἢ συμφέροντα διεκδικούμενα ἐν ταῖς χώραις ἐκείναις ὑπὸ τῆς Γερμανίας ἢ τῶν ὑπηκόων της, καὶ περὶ τῶν ὁποίων δὲν ἐγένετο λόγος ἄλλαχοῦ.

44). **Σιαγκτούγκ.**—Ἡ Γερμανία παραχωρεῖ εἰς τὴν Ἰαπωνίαν ὅλα τὰ δικαιώματα, τίτλους καὶ προνόμια ἰδίᾳ ὡς πρὸς τὸ Κιχὸ καὶ τοὺς σιδηροδρόμους, μεταλλεῖα καὶ τηλεγραφικὰ καλώδια τὰ ἀποκτηθέντα διὰ τῆς συνθήκης της μετὰ τῆς Κίνας κατὰ τὴν 6ην Μαρτίου 1898 καὶ δι' ἄλλων συμφωνιῶν ὡς πρὸς τὸ Σιαγκτούγκ. Ἅπαντα τὰ Γερμανικὰ δικαιώματα ἐπὶ τῆς σιδηροδρομικῆς γραμμῆς ἀπὸ Ὀσινχάο μέχρι Τσινοφοῦ, περιλαμβανομένων ὅλων τῶν ἐγκαταστάσεων ὡς καὶ τῶν μεταλλευτικῶν δικαιωμάτων περιέρχονται εἰς τὴν Ἰαπωνίαν, ὡς καὶ αἱ τηλεγραφικαὶ γραμμαὶ ἀπὸ Τσινχάο μέχρι Σαγγάης καὶ ἀπὸ Τσινοφοῦ, ἐλεύθεραι καὶ ἄνευ οὐδεμιᾶς ἐπιβαρύνσεως. Ἅπασα ἡ Γερμανικὴ δημοσία περιουσία κινητή τε καὶ ἀκίνητος εἰς Κιάο-Τσάο περιέρχεται εἰς τὴν Ἰαπωνίαν ἄνευ οὐδεμιᾶς ἐπιβαρύνσεως.

45) Κεφάλαιον 4ον. **Στρατιωτικά, ναυτικὰ καὶ ἀεροπορικὰ ἄρθρα.** Ἵνα καταστῇ δυνατὴ ἡ ἀρχὴ τοῦ γενικοῦ περιορισμοῦ τῶν ἐξοπλισμῶν ὅλων τῶν ἐθνῶν, ἡ Γερμανία ἀναλαμβάνει ἀμέσως νὰ τηρῇ τὰ ἑπόμενα ναυτικά, στρατιωτικὰ καὶ ἀεροπορικὰ ἄρθρα.

46. Στρατιωτικὰ ἄρθρα. Τὰ στρατιωτικὰ ἄρθρα προνοοῦσι περὶ ἀποστρατεύσεως τῶν Γερμανικῶν στρατιῶν καὶ περὶ ἐπιβολῆς ἄλλων στρατιωτικῶν περιορισμῶν ἐντὸς δύο μηνῶν ἀπὸ τῆς ὑπογραφῆς τῆς συνθήκης, (καὶ τοῦτο ἀποτελεῖ τὸ πρῶτον βῆμα πρὸς τὸν διεθνῆ ἀφοπλισμόν.) Ἡ ὑποχρεωτικὴ στρατιωτικὴ θητεία ἐν γένει καταργεῖται ἐν Γερμανικῷ ἔθνει, καὶ στρατολογικοὶ κανονισμοὶ ἐπὶ ἐθελοντικῆς βάσεως συσσωματούμενοι μετὰ τῶν Γερμ. στρατιωτικῶν νόμων θὰ προνοῶσι περὶ ἐγγραφῆς κατωτέρων ἀξιωματικῶν καὶ ἀνδρῶν διὰ περίοδον οὐχὶ μικροτέραν τῶν δώδεκα συνεχῶν ἐτῶν, καὶ θὰ καθορίζωσιν ὅπως οἱ ἀξιωματικοὶ ὑπηρετῶσι διὰ 25 ἔτη καὶ δὲν θὰ ἀποχωρῶσι τῆς ὑπηρεσίας εἰμὴ μέχρι τῆς ἡλικίας τῶν 45 οὐδεμία ἐφεδρεία ἀξιωματικῶν μὲ ὑπηρεσίαν ἐν πολέμῳ θὰ ἐπιτραπῇ· ὁ ὅλος ἀριθμὸς τῆς Γερμανικῆς στρατιωτικῆς δυνάμεως ὁρίζεται εἰς 100 χιλιάδας, ἐν αἷς δὲν θὰ ὑπάρχωσι πλείονες τῶν 4 χιλ. ἀξιωματικῶν καὶ προνοεῖται ὅτι δὲν θὰ στρατολογῶνται ἕτεραι στρατιωτικαὶ δυνάμεις πέραν τοῦ ἀριθμοῦ τούτου. Αὔξησις τοῦ ἀριθμοῦ τῶν ὑπαλλήλων τῶν τελωνείων καὶ δασῶν ἢ τῆς ἀσυνομίας, ἢ τῶν στρατιωτικῶν ἐκγυμναστῶν τῶν ὑπηρεσιῶν τούτων εἰδικῶς ἀπαγορεύεται. Ἡ ὑπηρεσία τοῦ Γερμαν. στρατεύματος εἶνε νὰ ἐπιτηρῇ τὴν ἐσωτερικὴν τάξιν καὶ ἐπιτηρῇ τὰ σύνορα. Ἡ ἀνωτάτη ἀρχηγία θὰ περιορίζῃ ἑαυτὴν εἰς δικαστικὰ καθήκοντα καὶ δὲν θὰ ἐπιτραπῇ εἰς αὐτὴν νὰ διατηρῇ γενικὸν ἐπιτελεῖον. Προσωπικὸν ἐκ πολιτῶν ἐν τῷ ὑπουργείῳ τοῦ πολέμου καὶ ἐν ἄλλοις παρομοίοις γραφείοις θὰ ἐλαττωθῇ εἰς τὸ ἓν δέκατον τοῦ προσωπικοῦ ὅπερ ὑπῆρχε κατὰ τὸ 1913. Δὲν θὰ ὑπάρχωσι πλέον τῶν ἑπτὰ μεραρχιῶν πεζικοῦ καὶ τριῶν ἱππικοῦ, οὔτε ἐπιτελεῖα πλειότερα τῶν διὰ δύο σώματα στρατοῦ. Τὸ περίσσευμα τῶν πολεμικῶν ἀκαδημειῶν καὶ σχολῶν δι' ἀξιωματικοὺς δοκίμους κ.τ.λ. θὰ καταταλῇ καὶ ὁ ἀριθμὸς τῶν σπουδαστῶν τῶν εἰσαγομένων εἰς τὰς σχολὰς καὶ διατηρουμένων διὰ τὴν στρατολογίαν ἀξιωματικῶν θὰ περιορισθῇ, παραμενουσῶν κενῶν τῶν ἐν τοῖς ἱδρύμασι τούτοις χηρευουσῶν θέσεων· πρόνοια ἐπίσης λαμβάνεται ὅπως ἡ παραγωγὴ ὅπλων, πολεμοφοδίων καὶ πολεμικοῦ ὑλικοῦ ἐν Γερμανίᾳ, περιορισθῇ κατὰ σχέδιον ἐπὶ τῇ βάσει ποσοῦ ὅπερ θεωρεῖται ἀναγκαῖον διὰ στράτευμα ἐπὶ τῆς καθορισθείσης κλίμακος. Δὲν θὰ ὑπάρχωσιν ὅπλα ἐν ἐπιφυλακῇ καὶ ἅπαντες οἱ ὑπάρχοντες ἐξοπλισμοί, τηλεβόλα καὶ προμήθειαι ἐν γένει ὑπερβαίνουσαι τὸ καθορισθὲν ὅριον, δέον νὰ παραδοθῶσιν εἰς τοὺς συμμάχους πρὸς διάθεσιν. Δηλητηριώδη ἀέρια δὲν θὰ κατασκευάζωνται οὔτε θὰ εἰσάγωνται ἐν Γερμανίᾳ, οὔτε δὲ καὶ τάνκς καὶ τεθωρακισμένα αὐτοκίνητα. Οἱ Γερμανοὶ εἶνε ὑπόχρεοι νὰ γνωστοποιῶσιν εἰς τοὺς Συμμάχους πρὸς ἔγκρισιν τὰ ὀνόματα καὶ τὴν θέσιν ὅλων τῶν ἐργοστασίων τῶν κατασκευαζόντων πολεμοφόδια ὁμοῦ μετὰ λεπτομερειῶν περὶ τῶν ἐν αὐτοῖς κατασκευαζομένων. Τὰ Γερμανικὰ κυβερνητικὰ ὁπλοποιεῖα θὰ καταργηθῶσι, τὸ δὲ προσωπικόν των θὰ ἀπολυθῇ. Πολεμοφόδια πρὸς χρῆσιν εἰς ὀχυρωμένα μέρη θὰ περιορισθῶσιν εἰς 1500 σφαῖρας δι' ἕκαστον τηλεβόλον διαμετρήματος 10 καὶ 5)10 καὶ κάτω, καὶ εἰς 500 σφαῖρας ἀνωτέρου διαμετρήματος. Ἀπαγορεύεται εἰς τὴν Γερμανίαν νὰ κατασκευάζῃ ἐξοπλισμοὺς καὶ πολεμοφόδια διὰ ξένας χώρας ὡς ἐπίσης νὰ εἰσάγῃ τοιαῦτα ἐκ τοῦ ἐξωτερικοῦ. Ἡ Γερμανία δὲν πρέπει νὰ διατηρῇ ἢ κατασκευάζῃ φρούρια κείμενα ἐπὶ Γερμαν. ἐδάφους εἰς ἀπόστασιν μικροτέραν τῶν 50 χιλιομ. ἀνατολικῶς τοῦ Ρήνου καὶ εἰς τὴν ἄνω περιοχὴν δὲν θὰ διατηρῶνται ἔνοπλοι δυνάμεις διαρκεῖς ἢ πρόσωρινάι. Τὸ καθεστὼς θὰ διατηρηθῇ ἐν σχέσει πρὸς τὰ φρούρια ἐπὶ τῶν ἀρχικῶς νοτίων καὶ ἀνατολικῶν συνόρων τῆς Γερμαν. αὐτοκρατορίας· στρατιωτικὰ γυμνάσια δὲν θὰ γίνωνται, οὔτε μόνιμα ἔργα θὰ διατηρῶνται πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦ νὰ βοηθῆται ἡ κινητοποίησις. Ὁ ἀφοπλισμὸς τῶν φρουρίων δέον νὰ γένηται ἐντὸς τριῶν μηνῶν.

47) **Ναυτικοὶ ὅροι.**—Οἱ ναυτικοὶ ὅροι προνοοῦσιν ὅτι αἱ Γερμανικαὶ ναυτικαὶ δυνάμεις ἐν ἀποσκολῇ δὲν πρέπει νὰ ὑπερβαίνωσι τὰ ἐξ θωρηκτὰ τοῦ τύπου «Γερμανία» ἢ «Λοθαριγγία» ἐξ ἐλαφρὰ καταδρομικά, 12 ἀντιτορπιλλικὰ καὶ 12 τορπιλλικὰ ἢ ἴσον ἀριθμὸν πλοίων κατασκευαζομένων πρὸς ἀντικατάστασιν τούτων· ὑποβρύχια δὲν περιλαμβάνονται, καὶ ἅπαντα τὰ ἄλλα πολεμικὰ θὰ τεθῶσιν ἐν ἐφεδρείᾳ ἢ θὰ διατεθῶσι δι' ἐμπορικοὺς σκοπούς. Ἡ Γερμανία δύναται νὰ διατηρήσῃ ὡρισμένον ἀριθμὸν τορπιλλοσυλλεκτίδων μέχρις οὗ αἱ νάρκαι ἐντὸς ὡρισμένων περιοχῶν ἐν τῇ Βαλτικῇ θαλάσσῃ καὶ τῇ Βαλτικῇ συλλεγῶσι. Μετὰ τὴν παρέλευσιν δύο μηνῶν τὸ ὅλον ἀποκλειστικῶς τοῦ ναυτικοῦ προσωπικοῦ δέον νὰ μὴ ὑπερβαίνῃ τὰς 15 χιλιάδας ἐν αἷς κατ' ἀνώτατον ὅριον νὰ περιλαμβάνωνται 1500 ἀνώτεροι καὶ κατώτεροι ἀξιωματικοί. Ὅλα τὰ Γερμανικὰ πολεμικὰ τῆς ἐπιφανείας τὰ περιωρισμένα εἰς Συμμαχικοὺς ἢ οὐδετέρους λιμένας παραδίδονται τελικῶς. Ἐντὸς δύο μηνῶν καὶ ἕτερα τινα πολεμικὰ πλοῖα ὀνομαζόμενα ἐν τῇ συνθήκῃ καὶ εὑρισκόμενα τώρα εἰς Γερμανικοὺς λιμένας θὰ παραδοθῶσιν εἰς Συμμαχικοὺς λιμένας. Ἡ Γερμανικὴ Κυβέρνησις δέον νὰ ἀναλάβῃ τὴν κατασύντριψιν ὅλων τῶν Γερμανικῶν πολεμικῶν τῆς ἐπιφανείας τῶν εὑρισκομένων ὑπὸ κατασκευήν.

Βοηθητικὰ καταδρομικὰ κτλ. θὰ ἀφοπλισθῶσι καὶ θὰ χρησιμοποιηθῶσιν ὡς ἐμπορικὰ πλοῖα. Ἐντὸς ἑνὸς μηνὸς ἅπαντα τὰ Γερμανικὰ ὑποβρύχια, ναυαγοσωστικὰ καὶ ἄλλα ὁκάφη τὰ δυνάμενα νὰ κινῶνται διὰ τῆς ἰδίας των δυνάμεως ἢ νὰ ρυμουλκῶνται δέον νὰ παραδοθῶσιν εἰς Συμμαχικοὺς λιμένας. Τὸ ὑπόλοιπον καὶ ἅπαντα τὰ ὑπὸ κατασκευὴν πλοῖα δέον νὰ κατασυντριβῶσιν ὑπὸ τῆς Γερμανίας ἐντὸς τριῶν μηνῶν· τὸ ὑλικὸν τὸ προερχόμενον ἐκ τῆς συντρίψεως τῶν Γερμανικῶν πολεμικῶν δὲν θὰ χρησιμοποιηθῇ εἰμὴ διὰ βιομηχανικοὺς σκοπούς καὶ δὲν θὰ πωληθῇ εἰς ξένας χώρας εἰμὴ ὑπὸ εἰδικὰς συνθήκας δι' ἀντικατάστασιν. Ἀπαγορεύεται αὐτ, τὴν Γερμανίαν νὰ κατασκευάσῃ πολεμικὰ πλοῖα, ὡς ἐπίσης ἡ κατασκευὴ ἢ ἡ ἀπόκτησις οἱουδήποτε ὑποβρυχίου. Εἰς τὰ πολεμικὰ πλοῖα θὰ ἐπιτρέπεται νὰ ἔχωσι μόνον ὡρισμένον ἀριθμὸν ὅπλων, πολεμοφοδίων καὶ πολεμικοῦ ὑλικοῦ. Τὸ περισσεῦον ποσὸν τῶν ὅπλων, πολεμοφοδίων καὶ πολεμικοῦ ὑλικοῦ θὰ παραδοθῇ καὶ οὐδεμία παρακαταθήκη θὰ ἐπιτραπῇ. Τὸ προσωπικὸν τοῦ Γερμανικοῦ ναυτικοῦ δέον ἐξ ὁλοκλήρου νὰ στρατολογῆται ἐξ ἐθελοντῶν διὰ χρονικὴν ἐν κατώτερῳ ὁρίῳ περίοδον 25 συνεχῶν ἐτῶν διὰ τοὺς ἀξιωματικοὺς καὶ ὑπαξιωματικοὺς καὶ δώδεκα συνεχῶν ἐτῶν διὰ κατωτέρους ἀξιωματικοὺς καὶ ἄνδρας, ὑπὸ διαφόρους περιορισμούς. Ἵνα ἐξασφαλισθῇ ἐλευθέρα δίοδος εἰς τὴν Βαλτικήν, ἡ Γερμανία δὲν θὰ ἀνιδρύῃ ὀχυρώματα εἰς ὡρισμένας τινὰς περιοχάς, οὔτε θὰ ἐγκαθιστᾷ τηλεβόλα δεσπόζοντα τῶν ναυτικῶν ὁδῶν μεταξὺ Βορείου θαλάσσης καὶ Βαλτικῆς. Τὰ ὑπάρχοντα ὀχυρώματα ἐντὸς τῶν περιοχῶν ἐκείνων θὰ κατεδαφισθῶσι καὶ τὰ τηλεβόλα θὰ μετακομισθῶσιν εἰς ἄλλα ὀχυρώματα ἐντὸς 50 χιλιομ. ἀπὸ τῶν Γερμανικῶν ἀκτῶν, καὶ θὰ παραμένωσιν ὡς ὅπλα ἀμυντικῆς φύσεως, ἀλλ' οὐδὲν νέον φρούριον δύναται νὰ κατασκευασθῇ καὶ οἱ ἐξοπλισμοὶ δὲ δὲν δύνανται νὰ αὐξηθῶσι· τὸ ἀνώτερον ὅριον τῶν παρακαταθηκῶν τῶν πολεμοφοδίων τῶν ἐπιτρεπομένων διὰ τοιαῦτα ἀμυντικὰ ὀχυρώματα εἶνε 1500 σφαῖραι δι' ἕκαστον τηλεβόλον διαμετρήματος 4 καὶ 1)10 δακτύλ· καὶ κάτω, καὶ 500 σφαῖραι δι' ἕκαστον τηλεβόλον ἀνωτέρου διαμετρήματος.

48) Οἱ Γερμανικοὶ σταθμοὶ τοῦ ἀσυρμάτου τηλεγράφου εἰς Νάουεν, Ἀννόβερον καὶ Βερολίνον δὲν θὰ χρησιμοποιηθῶσι διὰ ναυτικά, στρατιωτικὰ ἢ πολιτικὰ ἀγγέλματα ἄνευ τῆς συναινέσεως τῶν Συμμάχων καὶ συνησπισμένων Κυβερνήσεων κατὰ τὴν διάρκειαν τριῶν μηνῶν, εἰμὴ μόνον δι' ἐμπορικοὺς σκοποὺς καὶ τοῦτο ὑπὸ ἐπιτήρησιν. Κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς περιόδου ταύτης ἡ Γερμανία δὲν θὰ ἱδρύσῃ ἄλλους ἀνωτέρας δυνάμεως σταθμοὺς ἀσυρμάτου. Θὰ ἐπιτραπῇ εἰς τὴν Γερμανίαν νὰ ἐπισκευάσῃ τὰ Γερμανικὰ ὑποβρύχια καλώδια τὰ ὁποῖα ἀπεκόπησαν, ἀλλὰ δὲν χρησιμοποιοῦνται ὑπὸ τῶν Συμμάχων Δυνάμεων, ὡς ἐπίσης τμήματα καλῳδίου ἅτινα ἀποκοπέντα μετετοπίσθησαν ἢ ἐν πάσῃ περιπτώσει δὲν χρησιμοποιοῦνται ὑπό τινος τῶν Συμμάχων καὶ σύνησπισμένων Δυνάμεων· ἐν τοιαύταις περιπτώσει καλῴδια ἢ μέρη καλῳδίων μετατοπισθέντα ἢ χρησιμοποιθέντα παραμένουσι περιουσία τῶν Συμμάχων καὶ συνησπισμένων Δυνάμεων καὶ σχετικῶς πρὸς τοῦτο 14 καλῴδια ἢ μέρη κολῳδίων εἰδικεύονται τὰ ὁποῖα δὲν θὰ ἐπιστραφῶσιν εἰς τὴν Γερμανίαν.

49) **Ἀεροπορικὰ ἄρθρα.**—Τὰ ἀεροπορικὰ ἄρθρα προνοοῦσιν ὅτι αἱ ἔνοπλοι δυνάμεις τῆς Γερμανίας δέον νὰ μὴ περιλαμβάνωσι στρατωτικὰς ἢ ναυτικὰς ἀεροπορικὰς δυνάμεις. Εἰς τὴν Γερμανίαν ἐν τούτοις θὰ ἐπιτραπῇ νὰ διατηρήσῃ κατ' ἀνώτατον ὅριον 100 ἄοπλα ὑδροπλάνα μέχρι τῆς 1ης Ὀκτωβρίου 1919, ἅτινα ἀποκλειστικῶς νὰ χρησιμοποιηθῶσι διὰ τὴν ἀνίχνευσιν ὑποβρυχίων τορπιλλῶν.

Ὁλόκληρον τὸ προσωπικὸν τῶν ἀεροπορικῶν δυνάμεων ἐν Γερμανίᾳ θὰ ἀποστρατευθῇ ἐντὸς δύο μηνῶν πλὴν ἐν ὅλῳ 1000 ἀνδρῶν συμπεριλαμβανομένων καὶ τῶν ἀξιωματικῶν, οἵτινες θὰ διατηρηθῶσι μέχρι τοῦ Ὀκτωβρίου. Αἱ ἀεροπορικαὶ δυνάμεις τῶν Συμμάχων καὶ συνησπισμένων Δυνάμεων θὰ ἔχωσι πλήρη ἐλευθερίαν τοῦ νὰ διέρχωνται καὶ ἀποβιβάζωνται εἰς ἐδάφη γερμανικὰ ἢ νὰ καταβαίνωσιν εἰς γερμανικὰ ὕδατα μέχρι τῆς 1ης Ἰανουαρίου 1923, ἐκτὸς ἐὰν πρὸ τοῦ χρόνου τούτου γένηται ἡ Γερμανία ἀποδεκτὴ εἰς τὸν Σύνδεσμον τῶν ἐθνῶν ἢ ἐπιτραπῇ εἰς αὐτὴν νὰ συμμετάσχῃ διεθνοῦς ἀεροπορικῆς συνθήκης. Ἡ κατασκευὴ ἀεροπλοίων καὶ μερῶν ἀεροπλοίων ἀπαγορεύεται καθ' ἅπασαν τὴν Γερμανίαν δι' ἓξ μῆνας. Ἅπαντα τὰ στρατιωτικὰ καὶ ναυτικὰ ἀερόπλανα περιλαμβανομένου ἐν γένει καὶ τοῦ ἀεροναυτικοῦ ὑλικοῦ θὰ παραδοθῶσιν εἰς τοὺς Συμμάχους καὶ τὰς συνησπισμένας Κυβερνήσεις ἐντὸς τριῶν μηνῶν πλὴν 100 ὑδροπλάνων ἤδη μνημονευθέντων.

50). Γενικὰ ἄρθρα προνοοῦσι περὶ τροποποιήσεως τοῦ Γερμανικοῦ νόμου ἐν συμφωνίᾳ πρὸς τὰ προηγούμενα ἄρθρα. Ἅπαντα τὰ ἄρθρα τὰ περιεχόμενα ἐν τῇ συνθήκῃ θὰ ἐκτελεσθῶσιν ὑπὸ τῆς Γερμανίας ὑπὸ τὸν ἔλεγχον συμμαχικῶν ἐπιτροπειῶν αἵτινες εἰδικῶς θὰ διορισθῶσιν ὑπὸ τῶν Συμμάχων καὶ τῶν συνησπισμένων Κυβερνήσεων καὶ διὰ τὰς ὁποίας ἡ Γερμανικὴ Κυβέρνησις εἶνε ὑπόχρεως νὰ παράσχῃ πάσας τὰς ἀναγκαίας εὐκολίας ὡς καὶ τὰς πρὸς διατήρησιν αὐτῶν δαπάνας· τὰ καθήκοντα τῶν ναυτικῶν στρατιωτικῶν καὶ ναυτικῶν ἐπιτροπειῶν ἐπὶ τοῦ ἐλέγχου τούτου ἀναγράφονται λεπτομερῶς.

(ἀκολουθεῖ).

ΕΓΚΥΚΛΙΟΙ

Ἀξιότιμε Κύριε,

Λαμβάνω τὴν τιμὴν νὰ φέρω εἰς γνῶσιν ὑμῶν ὅτι ἀπεχώρησα ἐκ τοῦ μέχρι σήμερον Ἐμπορικοῦ Καταστήματος τοῦ ὑπὸ τὴν ἐπωνυμίαν **«Κλ. Ε. Χριστοδουλίδης καὶ Σία»** τοῦ ὁποίου ἅπαντα τὰ δικαιώματα καὶ τὰς ὑποχρεώσεις ἀνέλαβεν ὁ κ. Κυριάκος Χ. Πιερίδης ὅστις θὰ συνεχίσῃ τὴν ἐργασίαν διὰ λ)σμὸν καὶ εὐθύνην του. Ὅθεν πρὸς αὐτὸν δέον ν' ἀπευθύνωνται οἱ ὀφείλοντες ἢ ἔχοντες νὰ λαμβάνωσι πρὸς διακανόνισιν τῶν λ)σμῶν των.

Λευκωσία τῇ 1)14 Μαΐου 1919.

Διατελῶ μεθ' ὑπολήψεως

ΚΛ. Ε. ΧΡΙΣΤΟΔΟΥΛΙΔΗΣ

* * *

Ἀποχωρήσαντος, ὡς ἐκ τῆς ἄνω δηλώσεως φαίνεται, τοῦ τέως συνεταίρου μου κ. Κλ. Ε. Χριστοδουλίδου ἐκ τοῦ ὑπὸ τὴν ἐπωνυμίαν **«Κλ. Ε. Χριστόδουλίδου καὶ Σία»** ἐμπορικοῦ καταστήματός μας ἔχω τὴν τιμὴν ὁ ὑποφαινόμενος νὰ δηλώσω ὅτι ἀπὸ τῆς ἡμερομηνίας ταύτης ἀναλαβὼν διὰ λ)σμόν μου τὰ δικαιώματα καὶ τὰς ὑποχρεώσεις τοῦ Καταστήματος θὰ συνεχίσω τὰς αὐτὰς ὡς καὶ μέχρι σήμερον ἐμπορικὰς πράξεις τοῦ Καταστήματος τούτου ὑπὸ τὴν ἐπωνυμίαν

"Κ. Χ. ΠΙΕΡΙΔΗΣ,,

εὐελπιστῶν ὅτι τὸ ἀξιότιμον κοινὸν θὰ ἐξακολουθῇ νὰ μοὶ παρέχῃ τὴν ἐμπιστοσύνην καὶ ὑποστήριξίν του.

Λευκωσία τῇ 1)14 Μαΐου 1919.

Διατελῶ μεθ' ὑπολήψεως

Κ. Χ. ΠΙΕΡΙΔΗΣ

ΠΑΘΟΛΟΓΙΚΗ ΚΛΙΝΙΚΗ ΕΝ ΠΕΡΑι

Ὁ Ἰατρὸς κ. Ν. Κ. ΦΕΚΟΣ συνέστησε κλινικὴν ἐν Πέρᾳ τῆς Ὀρεινῆς Λευκωσίας μετὰ καταλλήλου προσωπικοῦ καὶ ἐν οἰκήματι εὐάερῳ καὶ εὐρυχώρῳ πρὸς περίθαλψιν οἰκογενειακὴν καὶ θεραπείαν ἐπιστημονικὴν τῶν δεομένων τοιαύτης ἀσθενῶν.

Ο ΕΝ ΛΕΥΚΩΣΙΑ ἰατρὸς Εὐγένιος Παπαδόπουλλος παρέλαβε μεγάλην ποσότητα ἐνέσεων 606 τὰς ὁποίας ἐφαρμόζει κατὰ τὸ τελευταῖον σύστημα εἰς συγκαταβατικὰς τιμάς. (3-1)

ΖΗΤΕΙΤΑΙ δι' ἀγορὰν μία Γραφομηχανὴ μὲ εὐρωπαϊκοὺς χαρακτῆρας.

Ὁ ἔχων τοιαύτην πρὸς πώλησιν ἂς ἀποταθῇ εἰς τὸ Τυπογραφεῖον «ἡ Λευκωσία.»

ΔΗΜΑΡΧΕΙΟΝ ΛΕΥΚΩΣΙΑΣ

ΓΝΩΣΤΟΠΟΙΗΣΙΣ

Τὸ Δημοτικὸν Συμβούλιον λαβὸν ὑπὸ σκέψιν τὸ ἀνεπαρκὲς τῶν ὑποβληθεισῶν αἰτήσεων διὰ τὸν προκηρυχθέντα διαγωνισμὸν πρὸς πλήρωσιν τῆς κενῆς θέσεως τοῦ Ἕλληνος Γραμματέως καὶ ταμίου τοῦ Δημαρχείου ἀπεφάσισε νὰ ἀναβάλῃ τὸν χρόνον τῆς ὑποβολῆς αἰτήσεων μέχρι τῆς 31ης Μαΐου 1919 ἔ. ν. νὰ παράσχῃ δὲ καὶ δικαίωμα εἰς ἀποφοίτους Σχολαρχείου νὰ ὑποβάλωσιν αἰτήσεις, νοουμένου ὅτι οἱ τοιοῦτοι θὰ ἔχωσι τὰ λοιπὰ προσόντα τὰ διαλαμβανόμενα ἐν τῇ σχετικῇ διὰ τὸν διαγωνισμὸν προκηρύξει τῇ δημοσιευθείσῃ ἐπ' ἐσχάτων εἰς τὸν ἐγχώριον τύπον. Ἐπὶ τούτῳ δὲ καὶ ὁ διαγωνισμὸς ἀνεβλήθη διὰ τὴν 6ην Ἰουνίου 1919 ἔ. ν.

Ἐν Λευκωσίᾳ τῇ 16 Μαΐου 1919.

Α. Λτασίδης
Δήμαρχος.

SUN INSURANCE OFFICE

LONDON ESTABLISHED 1710

ΑΣΦΑΛΙΣΤΙΚΗ ΚΑΤΑ ΤΟΥ ΠΥΡΟΣ ΕΤΑΙΡΕΙΑ

Ἀσφαλίζει ἐν Κύπρῳ σχεδὸν πᾶν εἶδος ἰδιοκτησίας εἰς τὰς τρεχούσας τιμὰς τῶν ἀσφαλίστρων.

Οἱ κατὰ τόπους Πράκτορες διευθετοῦσι τὰς ἀπαιτήσεις τῶν ἀσφαλιζομένων μετὰ ταχύτητος καὶ ἐλευθεριότητος.

*Κ

ΕΚΠΛΗΞΕΙΣ
ΤΩΝ ΣΥΝΘΗΚΩΝ ΤΗΣ ΕΙΡΗΝΗΣ

ΤΟ ΜΕΛΛΟΝ ΤΗΣ ΤΟΥΡΚΙΑΣ

ΥΠΟ ΤΟΥ Δρος Ε. J. DILLON

Παρίσιοι, 21-4 Μαΐου 1919.

Ὁ λονδίνειος «Ἡμερήσιος Τηλέγραφος» (*Daily Telegraph*) ὑπὸ τὴν ἄνω ἐπιγραφὴν ἐδημοσίευσεν ἀνταπόκρισιν τοῦ διαπρεποῦς συγγραφέως καὶ δημοσιογράφου *Ἐ. Τ. Dillon*, ἐξ ἧς μεταφράσαντες μεταφέρομεν τὰ μᾶλλον ἐνδιαφέροντα ἡμᾶς μέρη.

«Ἡ συνθήκη εἰς τὴν ὁποίαν γίνονται ταχέως αἱ τελευταῖαι ἐπεξεργασίαι, θὰ διαφέρῃ σημαντικῶς ἀπὸ τῶν σκιαγραφικῶν λεπτομερειῶν, τῶν δημοσιευθεισῶν εἰς διαφόρους ἐφημερίδας καὶ μετὰ πάθους συζητηθεισῶν ὑπὸ τῶν πολιτικῶν. Θὰ περιλαμβάνῃ πλείονας τῆς μιᾶς ἐκπλήξεις, τὰς ὁποίας δὲν ἔχω τὴν ἄδειαν νὰ ἀποκαλύψω, ἐξ ὧν ὅμως δύναμαι νὰ εἴπω ὅτι εἰσήχθησαν μετὰ τοῦ ἀξιεπαίνου σκοποῦ ὅπως ἄρωσι τρομερὰ προσκόμματα κατὰ τῆς μελλούσης εἰρήνης.

. . . . . .

ΟΙ ΟΡΟΙ ΔΙΑ ΤΗΝ ΤΟΥΡΚΙΑΝ

Οἱ Αὐστροῦγγροι ἀντιπρόσωποι, οἵτινες εἶνε καθ' ὁδὸν διὰ τὸ πρᾶσιεον Ἅγ. Γερμανὲν (τῶν Παρισίων) δὲν θὰ ἔχωσι τὴν ἄδειαν νὰ συζητήσωσι τοὺς ὅρους μετὰ τῆς γερμαν. ὁλοσχερείας (*thoroughness*). Προσδοκῶνται ὅπως ἀκρασθῶσι καὶ συναινέσωσιν. Ὡσαύτως οἱ Τοῦρκοι ἀντιπρόσωποι οἵτινες προσεκλήθησαν μεταξὺ τῶν μελῶν τῆς παρούσης κυβερνήσεως ὑπὸ τὸν Δαμὰδ Φερὶδ Πασσᾶ, θὰ λάβωσι σημαντικὸν τμῆμα τοῦ ἐδάφους τοῦ κατεχομένου κυρίως ὑπὸ Τούρκων μετὰ διεξόδων εἰς τὴν Μεσόγειον κατὰ τὸν κόλπον Ἀτταλείας, ἤτις, ἐναντίον τῶν προσδοκιῶν, δὲν θὰ ἐπιδικασθῇ εἰς οἱανδήποτε Μ. Δυναμιν, καὶ εἰς τὸν Εὔξεινον Πόντον κατὰ μῆκος τῆς μεσημβρινῆς παραλίας, μεταξὺ Σκουτάρεως καὶ Τραπεζοῦντος. Τὸ Τουρκικὸν ἔδαφος θὰ περιλαμβάνῃ τὰς ἐπαρχίας Ἰκονίου Κουταυεντικιάρ, Ἀϊδινίου (πλὴν τῆς Σμύρνης), Καρασῆ, Κασταμονῆς καὶ Ἀγκύρας. Ἐνὶ λόγῳ, ἡ κατεχομένη χώρα ὑπὸ τῶν Τούρκων. Ἡ Κωνσταντινούπολις μετὰ ἁπλουστάτου κρασπέδου τῆς χέρσου, ἐκτὸς τῆς Προύσης, θὰ ἐπιδικασθῶσιν εἰς τὰς Ἡνωμ. Πολιτείας, ὑποκείμενα εἰς τὴν ἐπιδοκιμασίαν τῆς Γερουσίας, οἱονεὶ εὐρεῖα περιοχὴ διήκουσα ἀπὸ τοῦ κόλπου Ἀλεξανδρέττας κατὰ διεύθυνσιν βορειανατολικὴν πρὸς τὴν νοτιανατολικὴν παραλίαν τοῦ Εὐξείνου συμπεριλαμβάνουσα τὴν Ἀλεξανδρέτταν ἐπὶ τῆς Μεσογείου, τὴν Κερασοῦντα, τὴν Τρίπολιν καὶ τὴν Τραπεζοῦντα ἐπὶ τοῦ Εὐξείνου, ὅθεν σχεδὸν ὁλόκληρον τὴν παραλίαν τὴν διεκδικουμένην ὑπὸ τῶν Ἑλλήνων τοῦ Πόντου καὶ ἐν μέρει ἀνταπαιτουμένην ὑπὸ τῶν Ἀρμενίων. Ἡ τηρουμένη μεταγενέστερον πρόθεσις ἦτο ὅπως ἐκτείνωσι τὰ ὅρια παραιτέρω κατὰ διεύθυνσιν βορειανατολικὴν μέχρι τοῦ Καυκάσου, ἵνα περιλάβωσι τὴν Γεωργιανὴν καὶ τὴν Ἀρμενικὴν Δημοκρατίαν ἐκεῖ καὶ πιθανῶς ἔτι εἰς Ἀτζερπειτζάν. Αἱ χῶραι αὗται εἶναι ἱκανῶς ἐκτεταμέναι ὅπως ἀποτελέσωσιν αὐτόνομα Κράτη, ἅτινα ἂν συναινέσῃ ἡ Γερουσία τῶν Ἡνωμ. Πολιτειῶν, θὰ ἔχωσι χρηματικὴν ὑποστήριξιν ἐξ Ἀμερικῆς κατὰ τὰ ἔτη ἅτινα θὰ διαρρεύσωσι πρὶν ἀποβῶσι αὐτοσυντήρητα.

Ἡ Γαλλία λαμβάνει τὴν ποθητὴν ἐντολὴν διὰ τὴν Συρίαν, μέχρι τῆς χθεσινῆς πρωΐας ὅμως δὲν εἶχε διευθετηθῇ τὸ ζήτημα ἂν ἡ Δαμασκὸς θὰ ἀπετέλει μέρος τοῦ προστατευομένου ἐδάφους. Οἱ Ἑβραῖοι λαμβάνουσιν ἴσα δικαιώματα ἐν Παλαιστίνῃ, οὐχὶ ὅμως δημοκρατικὴν ἢ πολιτικὴν κοινότητα ἐκεῖ, πιθανῶς ἕνεκα τῆς διαθέσεως τῶν κατοίκων καὶ τῆς ὀξείας ἀντιθέσεως κατὰ παντὸς περαιτέρω ἑβραϊκοῦ ἀποικισμοῦ. Ὁπωσδήποτε, ὁ Σιωνισμὸς δὲν ὑποστηρίζεται ὑπὸ τῆς Συνδιασκέψεως, ἥτις ὁδηγεῖται ὑπὸ ἐξαιρετικῶς πολυαρίθμου συρροῆς ἰσοπάλων Ἑβραίων, προσυναθροισθέντων ἐν Παρισίοις παραχόθεν τῆς ὑφηλίου, ἰδίᾳ ἐκ τῶν Ἡνωμ. Πολιτειῶν. Ἡ Ἑλλὰς λαμβάνει τὴν Σμύρνην παρὰ τῶν Συμμάχων. Ἡ Συνθήκη σιωπᾷ περὶ Κύπρου, ἥτις ἀνήκει εἰς τὴν Μ. Βρεττανίαν καὶ θὰ παραχωρηθῇ ἑκουσίως ὡς ἐλεύθερον δῶρον, ἀνεξαρτήτως τῆς Συνδιασκέψεως.

ΕΛΑΣΤΙΚΑ (καουτσοὺκ) διὰ τροχοὺς ἁμαξῶν διαφόρων εἰδῶν ΕΦΦΑΣΑΝ εἰς τὸ Κατάστημα τοῦ κ. Δικράν Φοῦζουνιάν. Πωλοῦνται τοῖς μετρητοῖς καὶ ἐπὶ πιστώσει ἑνὸς σελλινίου πληρωτέου καθ' ἑκάστην πρὸς εὐκολίαν τῶν ἀγοραστῶν.

Ἡ ΚΥΠΡΟΣ ΠΕΠΟΙΘΕΝ
ΕΠΙ ΤΗΝ ΒΡΕΤΤΑΝΙΚΗΝ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΝ

«Ἰσότης δικαίου μεταξὺ τῶν ἐθνῶν, μικρῶν τε καὶ μεγάλων, εἶναι μία τῶν θεμελιωδῶν ἀρχῶν πρὸς ἐμπέδωσιν τῶν ὁποίων ἐν τῷ πολέμῳ τούτῳ μάχονται ἡ χώρα αὕτη καὶ οἱ Σύμμαχοι αὐτῆς. . . . . Αἰσθανόμεθα ὅτι κυβέρνησις τῇ συναινέσει τῶν κυβερνωμένων πρέπει νὰ εἶναι ἡ βάσις πάσης ἐδαφικῆς διευθετήσεως. . . . . Ἐδαφικὴ διευθέτησις πρέπει νὰ ἐξασφαλισθῇ βασιζομένη ἐπὶ τοῦ δικαιώματος τῆς αὐταποφάσεως ἢ τῆς συναινέσεως τῶν κυβερνωμένων. . . . . Ἡ ὁλοσχερὴς ἀποχώρησις τῶν ξένων στρατευμάτων εἶναι θεμελιώδης ὅρος διηνεκοῦς εἰρήνης».

(Λόυδ Τζώρτζ, τῇ 5 Ἰανουαρίου 1918).

Ἐν ὀνόματι τῆς δικαιοσύνης ἀπευθυνόμεθα πάλιν, ὡς ἀντιπρόσωποι τῶν Κυπρίων Ἑλλήνων, πρὸς τὴν Βρεττανικὴν Κυβέρνησιν, πρὸς τὸ Βρεττανικὸν Κοινοβούλιον, πρὸς τὴν Ἀγγλικανικὴν Ἐκκλησίαν, πρὸς τὸν Τύπον τοῦ Ἡνωμένου Βασιλείου, πρὸς τὸ Βρεττανικὸν ἔθνος καθόλου. Ζητοῦμεν τὴν ἕνωσιν τῆς Νήσου ἡμῶν μετὰ τῆς μητρὸς πατρίδος Ἑλλάδος. Ζητοῦμεν τὴν ὑποστήριξιν τῆς δικαίας ὑποθέσεως ἡμῶν παρὰ πάντων ὑμῶν οἵτινες διεξηγάγετε πενταετῆ πόλεμον ὑπὲρ τῆς ἐλευθερίας τοῦ κόσμου καὶ τῶν δικαίων τῆς ἐθνικότητος. Ὅσοι ὑπερήφανοι, ὡς ὑμεῖς, σέβονται τὴν ἱστορίαν, τὰς ὑψηλὰς ἀρχάς, τὰς εὐγενεῖς παραδόσεις καὶ τὰ ὑπέροχα ἰδεώδη τοῦ μεγάλου ἔθνους ὑμῶν.

Τῇ 5 π. Μαρτίου ἔσχομεν τὴν τιμὴν ν' ἀπευθύνωμεν πρὸς ὑμᾶς Ἔκκλησιν, συνοδευομένην μετὰ ὑπομνήματος περὶ τῆς Νήσου ἡμῶν, ὅπερ διελάμβανε (α) ἔκθεσιν τῶν διαφόρων διαβημάτων γενομένων ὑπὸ τῶν συμπατριωτῶν ἡμῶν, ἀπὸ τῆς Βρεττανικῆς κατοχῆς τῆς Κύπρου, ὑπὲρ τῆς ἑνώσεως αὐτῶν μετὰ τῆς Ἑλλάδος. (β) Ἀποσπάσματα ἐξ ὑπομνημάτων πρὸς τὴν Βρεταινικὴν κυβέρνησιν καὶ ψηφισμάτων γενομένων δεκτῶν ἐν δημοσίοις συλλαλητηρίοις, ἐν ἐθνικαῖς συνελεύσεσι καὶ ἐν τῷ Νομοθετικῷ Συμβουλίῳ. (γ). Ἀποσπάσματα ἀπὸ βιβλίων καὶ ἐκ τοῦ Βρεττανικοῦ Τύπου, ἅτινα πάντα ἐπιστοποίουν τοὺς σφοδροὺς ἐθνικοὺς πόθους τῶν Κυπρίων Ἑλλήνων. Ἡ Κυπριακὴ ὑπόθεσις πλήρως διεδηλώθη παρὰ τῶν συμπατριωτῶν ἡμῶν, οἵτινες ἀπέστειλαν ἡμᾶς ἐδῶ ἵνα διακηρύξωμεν τὴν ἐπιθυμίαν καὶ τὴν θέλησιν αὐτῶν.

Ζητοῦμεν ἵνα ἀκούσητε τὴν ὑπόθεσιν ἡμῶν καὶ εἴπητε τὴν δικαίαν κρίσιν σας. Θέλομεν ὑμεῖς καὶ μόνον ὑμεῖς, ὅπως ἐξαγγείλητε τὴν κρίσιν ὑμῶν. Οὐδενὸς ἄλλου ἐν τῷ κόσμῳ ἐζητήσαμεν τὴν βοήθειαν ἢ τὴν ὑποστήριξιν ἀφοῦ ἐκ παίδων ἐδιδάχθημεν νὰ ἔχωμεν πίστιν ἐπὶ τὴν Βρεττανικὴν δικαιοσύνην καὶ ἐπὶ τὴν Βρεττανικὴν τιμήν.

Πιστεύομεν ἔτι εἰς ἀμφότερα, καὶ πεποιθότες ἐπὶ τὰς πολιτικὰς ἀρετὰς ὑμῶν, ζητοῦμεν τὴν ἀπόφασιν ὑμῶν περὶ τοῦ ἐθνικοῦ μέλλοντος τῆς προσφιλοῦς γενεθλίου χώρας ἡμῶν. Ἐξαιτούμεθα οὐχὶ ἐπιείκειαν ἢ εὔνοιαν. Ζητοῦμεν δικαιοσύνην, Βρεττανικὴν δικαιοσύνην.

Ὁ μέγας πόλεμος ἐπολεμήθη ὑπὲρ τῆς ἐπικρατήσεως τῶν δικαίων τῆς ἐθνικότητος, ὡς ἐδηλώθησαν ταῦτα διὰ σπουδαίων δημοσίων ἐκφράσεων ὑπὸ τῶν πρωτευόντων Βρεττανῶν πολιτικῶν καὶ εἰς τοὺς δεκατέσσαρας ὅρους τοῦ προέδρου Οὐΐλσων οὓς ἀπεδέξαντο αἱ συμμαχικαὶ Κυβερνήσεις.

Ἐν τῷ πολέμῳ τούτῳ ἡ Ἑλλὰς συνεβάλετο ὅ,τι ἠδύνατο, καὶ ἡ γενναιότης καὶ ἡ δραστικότης τοῦ Ἑλληνικοῦ στρατοῦ κατά τε ξηρὰν καὶ κατὰ θάλασσαν πλήρως ἀνεγνωρίσθησαν ὑπὸ τῶν ἐπισήμων Βρεττανικῶν ἐκθέσεων. Οἱ Κύπριοι Ἕλληνες ἰδίᾳ ἐζήτησαν ὅπως τοῖς ἐπιτραπῇ νὰ πολεμήσωσιν ὑπὸ τὰς ἐθνικὰς σημαίας καὶ ὑπεστήριξαν τὸν ἀγῶνα διὰ τῆς θυσίας τοῦ αἵματος.

Ἡ Κύπρος, Ἑλληνικὴ Νῆσος ἱστορική, μίαν καὶ μόνον μίαν ἔχει ἀναλλοίωτον ἐπιθυμίαν, νὰ ἑνωθῇ μετὰ τοῦ Βασιλείου τῆς Ἑλλάδος, μετὰ τῆς ὁποίας ἑνοῦσιν αὐτὴν κοινοὶ καὶ ἄρρηκτοι δεσμοὶ αἵματος, θρησκείας, ἱστορίας, γλώσσης, χαρακτῆρος καὶ συνειδήσεως ἐθνικῆς.

Ὁ πληθυσμὸς τῆς νήσου ἦτο, συνῳδὰ τῇ ἀπογραφῇ τοῦ 1911, ὡς ἀκολούθως:

Ὁλικὸς πληθυσμὸς	274,108
ἐξ ὧν (α') Ἕλληνες	214,480
(β') Τοῦρκοι	56.428

Κατὰ προσέγγισιν ὁ ὁλικὸς πληθυσμὸς τοῦ 1918 ἐπὶ τῇ βάσει τῆς μέσης αὐξήσεως τῶν προηγηθέντων ἐτῶν, εἶναι 298,000 ἐξ ὧν

(α') Ἕλληνες	235,000
(β') Τοῦρκοι	60,000

Τὰ Βρεττανικὰ καὶ τὰ Ἑλληνικὰ συμφέροντα ἦσαν, εἶναι καὶ θὰ ἐξακολουθῶσι νὰ εἶναι πάντοτε ταυτισμένα. Τὰ Βρεττανικὰ καὶ τὰ Ἑλληνικὰ ἰδεώδη εἶναι ὡσαύτως τὰ αὐτά. Οἱ Κύπριοι Ἕλληνες; μεθ' ὅλου τοῦ Ἑλληνικοῦ Ἔθνους, εἶναι ἕτοιμοι νὰ ἔλθωσιν εἰς ἔντιμον συνεννόησιν μεθ' ὑμῶν ὥστε οὔτε τὰ βρεττανικὰ συμφέροντα νὰ ὑποφέρωσιν οὐδαμῶς ὑπὸ τῆς παραχωρήσεως τῆς Κύπρου, οὐδὲ τὰ δίκαια τῆς ἐθνικότητος νὰ βλαβῶσι ὑπὸ ἀρνήσεως τοῦ νὰ ἐπικυρώσητε τὴν ἕνωσιν ἡμῶν μετὰ τῆς Ἑλλάδος. Τολμῶμεν νὰ εἴπωμεν ὅτι εἰς οὐδένα ἄλλον τόπον τῆς ὑφηλίου θὰ ἠδύναντο νὰ ἐφαρμοσθῶσι τὰ δίκαια ταῦτα καταλληλότερον, ἐντιμότερον, δικαιότερον ἢ εἰς τὴν ἡμετέραν Νῆσον.

Ἡ Κυπριακὴ ὑπόθεσις εἶναι τόσον ἰδική σας ὅσον καὶ ἰδική μας. Εἶναι ἰδική μας, ἐπειδὴ ἐδράζεται ἐπὶ τῶν δικαίων τῆς ἐθνικότητος. Εἶναι οὐχ ἧττον ἰδική σας, ἐπειδὴ φρονοῦμεν ὅτι ἡ τιμὴ τῆς Μ. Βρεττανίας ἐπιβάλλει εἰς ὑμᾶς τὴν ὑποχρέωσιν ὅπως σεβασθῆτε καὶ ἐφαρμόσητε ὡσαύτως τὰς ὑψηλὰς ταύτας ἀρχὰς ὑπὲρ ὧν ὑμεῖς καὶ τὰ φιλελεύθερα καὶ δημοκρατικὰ ἔθνη ἐπολέμησαν ἀπὸ κοινοῦ. Εἰς τὸ ἔθνος ὑμῶν ὅπερ ἐν τῷ μακρῷ ἱστορικῷ σταδίῳ του ἀπεδέξατο ὡς ὁδηγὸν τὴν ἐφαρμογὴν τῆς δικαιοσύνης καὶ τῆς ἠθικῆς ἀληθείας, λαμβάνομεν τὸ θάρρος ν' ἀπευθύνωμεν τὸ ἐρώτημα τόδε: Ἐπὶ τίνος ἠθικῆς ἢ τιμίας ἀρχῆς θὰ ἠρνεῖτο τὸ Βρεττανικὸν ἔθνος νὰ ἑνώσῃ τὴν Κύπρον μετὰ τῆς Ἑλλάδος;

Πιστεύομεν ἀκραδάντως ἐφ' ὑμᾶς. Ἔχομεν ἀπόλυτον ἐμπιστοσύνην εἰς τὴν ἐφαρμογὴν τῆς Βρεττανικῆς δικαιοσύνης. Ἐσμὲν βέβαιοι ὅτι ἡ Βρεττανικὴ τιμὴ θὰ ὑποστηριχθῇ. Αἱ πολυκήρυκτοι ἀρχαὶ τοῦ πολέμου δὲν ἦσαν βεβαίως ἁπλαῖ πολιτικαὶ δημηγορίαι, καὶ ἰσχυρῶς πιστεύομεν ὅτι ἀπὸ τοῦ ἐδάφους, ὅπερ ἐκορέσθη ἀνθρωπίνου αἵματος ἑκατομμυρίων θὰ βλαστήσῃ τὸ δένδρον τῆς ἐλευθερίας δι' ὅλους, διὰ μεγάλους καὶ μικρούς, δι' ἰσχυροὺς καὶ ἀδυνάτους. Πεπεισμένοι περὶ τούτου προσδοκῶμεν παρ' ὑμῶν μόνον τὴν πραγματοποίησιν τῶν ἐθνικῶν μας πόθων.

Η ΚΥΠΡΙΑΚΗ ΠΡΕΣΒΕΙΑ

† Ὁ Ἀρχιεπίσκοπος καὶ Πρόεδρος τῆς Ἱ. Συνόδου Κύπρου
ΚΥΡΙΛΛΟΣ
Θ. ΘΕΟΔΟΤΟΥ
Φ. ΖΑΝΝΕΤΟΣ
Ν. ΚΛ. ΛΑΝΙΤΗΣ
Λ. ΛΟΪΖΟΥ
Ν. ΝΙΚΟΛΑΪΔΗΣ
Γ. ΕΜΦΙΕΤΖΗΣ
Δ. ΣΕΒΕΡΗΣ
Ν. ΠΑΣΧΑΛΗΣ
Μέλη τοῦ Νομοθετ. Συμβουλίου.

2, Langaster Street
London W. 2
May 5, 1919.

Σ.Κ.Φ. Τὴν ἀνωτέρω ἔκκλησιν ἀγγλιστὶ καὶ ἔντυπον ἐκυκλοφόρησεν ἐν Ἀγγλίᾳ ἡ Κυπρ. πρεσβεία κατὰ χιλιάδας.

ΕΥΧΑΡΙΣΤΗΡΙΟΝ

Τῆς ἡμετέρας Κοινότητος ἡ εὐρυτάτη συμμετοχὴ εἰς τὴν βαθυτάτην θλῖψιν καὶ ὀδύνην ἡμῶν ἐπὶ τῇ ἀνεπανορθώτῳ ἀπωλείᾳ τῆς θυγατρὸς ἡμῶν Ἑλένης, αἱ πανταχόθεν τῆς Νήσου τηλεγραφικαὶ καὶ ταχυδρομικαὶ ἐκδηλώσεις συμπαθείας ὁποχρεοῦσιν ἡμᾶς τὰ μέγιστα καὶ σπουδαίως ἀνακουφίζουσιν ὥστε νὰ δυνώμεθα σήμερον ἀνακύπτοντες ἀπὸ τῆς συμφορᾶς νὰ ἐκφράσωμεν δημοσίᾳ τὴν εὐγνωμοσύνην ἡμῶν καὶ τὰς θερμὰς εὐχαριστίας πρὸς ἅπαντας τοὺς ὁπωσδήποτε διαδηλώσαντας τὴν συμπάθειαν αὐτῶν καὶ μετασχόντας τῆς θλίψεώς μας.

Εὐχαριστοῦμεν θερμῶς τοὺς θεράποντας Ἰατροὺς κ. κ. Α. Θεοδότου καὶ Α. Φοινιέα, ὑπεραν θρώπους καταβαλόντας προσπαθείας πρὸς σωτηρίαν αὐτῆς, τοὺς Πανιερωτάτους Μητροπολίτας Πάφου καὶ Κυρηνείας θερμὰς ἀναπέμψαντας δεήσεις ὑπὲρ τῆς πρὸς Κύριον ἀποδημησάσης θυγατρός μας, τὴν ἀξιότιμον Σχολικὴν Ἐπιτροπείαν ἀπονείμασαν εἰς τὴν σορὸν αὐτῆς πᾶσαν ἐν τῇ δικαιοδοσίᾳ της τιμήν, τὸ ἐντιμ. Ἀναγνωστήριον «Ἀγάπη τοῦ Λαοῦ», τὸν ἐντιμ. Γυμν. Σύλλογον «Εὐαγόρας» Βαρωσίων, τὸν Κυπριακὸν Τύπον καὶ τὸν ἀξιότ. σύλλογον τῶν Ἀστικῶν Σχολῶν Λευκωσίας, τοὺς καταθέσαντας στεφάνους καὶ εἰσενεγκόντας εἰς τὸ Ἐκθετοτροφεῖον καὶ τὸ Πτωχοκομεῖον εἰς μνήμην αὐτῆς διάφορα ποσά.

Παρακαλοῦμεν ἵνα οἱ ὀλίγοι καὶ ἀσθενεῖς, οὗτοι στίχοι ἀμυδρῶς μόνον διερμηνεύοντες τὰ ἐκδηλούμενα συναισθήματα ἡμῶν γένωνται δεκτοὶ μετ' ἐπιεικείας καὶ εὐμενείας.

Ἐν Λευκωσίᾳ τῇ 14 Μαΐου 1919.

Οἱ εὐγνώμονες καὶ πενθοῦντες γονεῖς
Ἄννα Κ. Λοΐζίδου
Κ. Σ. Λοΐζίδης.

ΝΑΥΤΙΚΟΙ ΑΓΩΝΕΣ
ΕΝ ΚΥΡΗΝΕΙΑι

Προκηρύσσονται Ναυτικοὶ Ἀγῶνες ὑπὸ τοῦ Γυμναστ. Συλλόγου «Πρόξανδρος» διὰ τὴν 26ην καὶ 27ην Μαΐου 1919 ε. π.

Ἀγωνίσματα:

α'. Κολύμβημα 100, 200 καὶ 800 μ.
β'. Κωπηλασία.
γ'. Ἱστιοδρομία.
δ'. Ναυτικὰ παιγνίδια.
ε'. Κυπριακοὶ χοροί.

Κατὰ τὰς ἡμέρας τῶν ἀγώνων θὰ διεξαχθῇ καὶ μικρὰ βιομηχανικὴ καὶ γεωργικὴ ἔκθεσις.

Κυρήνεια 7)5)1919.

Ἐκ τῆς Ἐπιτροπείας.

ΔΗΜΟΣΙΑΙ ΔΙΑΛΕΞΕΙΣ
ΑΝΑΓΝΩΣΤΗΡΙΟΝ
"ΑΓΑΠΗ ΤΟΥ ΛΑΟΥ"

Τῇ προσεχεῖ Κυριακῇ 1)14 Ἰουνίου καὶ ὥρᾳ 4 μ. μ. ὁ κ. Ν. Καταλάνος θὰ συνεχίσῃ τὴν διάλεξίν του μετὰ πειραμάτων

ΠΕΡΙ ΤΗΛΕΓΡΑΦΩΝ

Ἡ εἴσοδος ἐλευθέρα.

Ἐν Λευκωσίᾳ 14)27 Μαΐου 1919.

(Ἐκ τοῦ Γραφείου).

ΚΥΠΡΙΑΚΑ

Η ΠΡΑΓΜΑΤΙΚΗ ΘΕΣΙΣ ΤΩΝ ΕΘΝΙΚΩΝ ΥΠΟΘΕΣΕΩΝ

Τὰ ἐθνικὰ ἡμῶν πράγματα προμηνύονται ἀσφαλῶς αἴσια καὶ εὐτυχῆ, δέον ἐντεῦθεν νὰ μὴ παραγνωρίζωμεν τὴν πραγματικὴν θέσιν αὐτῶν.

Ἡ Κύπρος εἶναι βέβαιον ὅτι θὰ ἴδῃ λίαν προσεχῶς τὸ ἐλεύθερον ἦμαρ, τὸ ἀπ' αἰώνων ὀνειροπολούμενον.

Ἐντεῦθεν ἡ αἰσιοδοξία τῆς Κυπρ. Πρεσβείας ἀπορρέει ἐκ πληροφοριῶν ἐμμέσων περὶ τῶν διαθέσεων τῆς Ἀγγλικῆς Κυβερνήσεως, διατεθειμένης ν' ἀποδώσῃ τὴν Κύπρον εἰς τὴν Ἑλλάδα.

Ἂς μὴ λησμονῶμεν ὅμως ὅτι ἡ τελικὴ ἀπόφασις περὶ τῆς τύχης τῆς Κύπρου ἀναπόκειται εἰς τὴν Ἀγγλικὴν Βουλήν, ἥτις θὰ ἀφεθῇ ἐλευθέρα καὶ ἀνεπηρέαστος νὰ χρησιμοποιήσῃ ἐν τούτῳ τὴν ψῆφον αὐτῆς.

πολλὰ δὲ μεταξὺ
πέλει, κύλικος, καὶ
χείλεος ἄκρου.

Ἡ ἀπόβασις Ἑλληνικοῦ στρατοῦ εἰς Σμύρνην, δὲν σημαίνει καὶ προαρπαγὴν αὐτῆς, ἀλλ' εἶνε μόνον προμήνυμα. Ἡ Συμμαχικὴ στρατιωτικὴ κατοχὴ Σμύρνης ἐγένετο δυνάμει τοῦ ἄρθρ. 8 τῆς ἀνακωχῆς, καθ' ὃ οἱ Σύμμαχοι δικαιοῦνται νὰ καταλαμβάνωσιν οἱονδήποτε μέρος τῆς Τουρκικῆς Αὐτοκρατορίας, ὅπου θὰ ἀνομίζον ὅτι κινδυνεύει ἡ ἀσφάλειά των.

Αἱ ὁριστικαὶ καὶ τελικαὶ ἀποφάσεις ἐπὶ τῶν ἐθνικῶν ἀξιώσεων καὶ προσδοκιῶν ἡμῶν θὰ γνωσθῶσιν ἀσφαλῶς, ὅταν ἀνακοινωθῶσιν αἱ προκαταρκτικαὶ συνθῆκαι εἰρήνης μετὰ τῆς Βουλγαρίας καὶ τῆς Τουρκίας.

Μέχρι τότε ἂς ἡσυχάζωμεν, ἀλλὰ καὶ τότε δέον νὰ φανῶμεν ὑψηλοὶ καὶ γενναῖοι τὸ φρόνημα καὶ τὴν συμπεριφορὰν πρὸς τοὺς ἀτυχήσαντας ἐχθροὺς ἡμῶν οἵτινες ἐφεξῆς θὰ εἶνε ὁμότιμοι καὶ ἴσοι πολῖται.

ΗΓΕΜΟΝΙΚΗ ΔΩΡΕΑ
ΕΙΣ
ΤΑ ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΗΡΙΑ ΛΕΥΚΩΣΙΑΣ
£4000-5000

Πρὸς πληροφορίαν τοῦ ἐνδιαφερομένου Κοινοῦ δημοσιεύομεν ὧδε τὰ πεπραγμένα ὡς πρὸς τὴν ἡγεμονικὴν δωρεὰν εἰς τὰ Ἐκπαιδευτήρια Λευκωσίας ὑπὸ τῆς ἐντίμου οἰκογενείας Κ. Σ. Λοΐζίδου, εἰς μνήμην τῆς πολυκλαύστου θυγατρὸς αὐτῶν Ἑλένης.

Ἐπὶ τῇ προφορικῇ δηλώσει τοῦ κ. Κ. Σ. Λοΐζίδου τῇ πρωΐᾳ τῆς π. Δευτέρας 6 Μαΐου ἡ Σχολικὴ Ἐπιτροπεία προέβη εἰς τὰ ἑξῆς:

ΕΚΤΑΚΤΟΣ ΣΥΝΕΔΡΙΑ

10. 30' π. μ. 6 Μαΐου 1919.

Ἡ Ἐπιτροπεία ἐν ὁλομελείᾳ, πλὴν τοῦ τακτικοῦ προέδρου αὐτῆς τοῦ Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου, καὶ τοῦ κ. Δημοσθ. Σεβέρη, ἀποδημούντων ἐν Ἀγγλίᾳ χάριν ὑψηλῶν ἐθνικῶν σκοπῶν, προεδρεύοντος τοῦ κ. Α. Λιασίδου ἔλαβε διὰ τοῦ γραμματέως αὐτῆς κ. Ν. Καταλάνου γνῶσιν δηλώσεως ἐγκρίτου συμπολίτου, τοῦ κ. Κ. Σ. Λοΐζίδου καθ' ἣν διαθέτει οὗτος εἰς μνήμην τῆς πρὸς Κύριον μεταστάσης θυγατρός του Ἑλένης τὴν νύκτα τῆς 5ης πρὸς τὴν 6ην Μαΐου, δισχιλίας λίρας καὶ ἄνω πρὸς ἀνέγερσιν εὐπρεποῦς κτιρίου καὶ ἐγκατάστασιν ἐν αὐτῷ μονίμου ἑξαταξίου Ἑλληνικοῦ παρθεναγωγείου μετὰ πάντων τῶν ἀπαιτουμένων ἐπίπλων, διδακτικῶν ὀργάνων καὶ πινάκων, προτιθέμενος νὰ συμπληρώσῃ πᾶν ἐπὶ πλέον ἀπαιτηθησόμενον ποσὸν πρὸς πλήρη καταρτισμὸν αὐτοῦ.

Ἐπὶ τούτοις ἡ ἐπιτροπεία ὁμοφώνως ψηφίζεται τάδε:

α') Διὰ τοῦ προεδρείου αὐτῆς νὰ διαβιβασθῶσι τὰ εἰλικρινῆ καὶ βαθεῖα συλλυπητήρια τῆς ἐπιτροπείας ἐπὶ τῇ πληξάσῃ τὸν οἶκον τοῦ κοινοτικοῦ εὐεργέτου δεινῇ συμφορᾷ.

β') Νὰ παραστῶσι τὰ μέλη τῆς ἐπιτροπείας ἐν σώματι εἰς τὴν κηδείαν τῆς πολυκλαύστου Ἑλένης Κ. Λοΐζίδου.

γ') Νὰ ἀργήσωσιν ἅπαντα τὰ Ἑλληνικὰ ἐκπαιδευτήρια τῆς πόλεως μετὰ μεσημβρίαν κατὰ τὴν κηδείαν εἰς ἔνδειξιν τιμῆς καὶ πένθους.

δ') Νὰ κατατεθῶσι διὰ τοῦ γραμματέως αὐτῆς ἐπὶ τῆς σοροῦ στέφανοι ἐξ ὀνόματος τῆς Ἐπιτροπείας καὶ τῶν παρθεναγωγείων Φανερωμένης καὶ Ἁγ. Ἀντωνίου, ὧν ἡ μακαρίτις ἐχρημάτισε μαθήτρια.

ε') Νὰ παρακολουθήσωσι τὴν ἐκφορὰν τῆς σοροῦ ἐν σώματι αἱ μαθήτριαι τοῦ Διδασκαλείου τῶν Θηλέων καὶ οἱ μαθηταὶ τοῦ Π. Διδασκαλείου. Ἀντίγραφον τῶν πρακτικῶν τῆς ἐκτάκτου συνεδρίας νὰ διαβιβασθῇ ἀρμοδίως πρὸς τὸν κ. Κ. Σ. Λοΐζίδην.

(Ὑπογρ.) ΤΑ ΜΕΛΗ ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΕΙΑΣ

* * *

ΔΙΠΛΑΣΙΑΣΜΟΣ ΔΩΡΕΑΣ

Τῇ π. Παρασκευῇ ἡ Ἐπιτροπεία ἔλαβε τὴν ἀκόλ. ἐπιστολήν:

Τῇ ἀξιοτ. Ἐπιτροπείᾳ τῶν Ἑλληνικῶν Ἐκπαιδευτηρίων Λευκωσίας

Ἐνθάδε.

Κύριοι,

Συμπληροῦντες τὴν προφορικὴν δήλωσιν ἡμῶν τῆς 6ης Μαΐου (π. ἔ.) λαμβάνομεν τὴν τιμὴν νὰ γνωρίσωμεν ὑμῖν ὅτι εἴμεθα διατεθειμένοι ν' αὐξήσωμεν τὴν δωρεὰν ἡμῶν ἀπὸ δύο χιλιάδων εἰς τέσσαρας καὶ ἐν ἀνάγκῃ μέχρι πέντε χιλιάδων λιρῶν εἰς μνήμην τῆς προσφιλεστάτης θυγατρὸς ἡμῶν Ἑλένης πρὸς ἀνέγερσιν εὐπρεποῦς κτιρίου καὶ μόνιμον ἐγκατάστασιν ἐν αὐτῷ ἑξαταξίου ἢ καὶ πλήρους ἐννεαταξίου παρθεναγωγείου μετὰ πάντων τῶν ἀναγκαιούντων ἐπίπλων, διδακτικῶν ὀργάνων καὶ πινάκων, ἐπιθυμοῦμεν δὲ νὰ θέσωμεν ἐπὶ τούτοις τοὺς ἑπομένους ὅρους:

α') Τὸ διὰ τῆς δωρεᾶς ἡμῶν ἀνεγερθησόμενον παρθεναγωγεῖον δέον νὰ φέρῃ εἰς τὸ διηνεκὲς τὴν ἐπωνυμίαν «Ἑλένειον».

β') Τὴν ἀνέγερσιν τοῦ κτιρίου, κατὰ σχέδιον πρόσφορον καὶ ἁρμόδιον ὑπὸ ἐπιστήμονος ἀρχιτέκτονος, θὰ ἐνεργ

ΩΜΕΝ ΨΥΧΡΑΙΜΟΙ ΚΑΙ ΣΟΒΑΡΟΙ

Ἴδιον τῶν εὐγενῶν καὶ ὑψηλῶν χαρακτήρων εἶναι νὰ φέρωσι μετὰ καρτερίας καὶ ἀξιοπρεπείας τὰ πλήγματα τῆς δυστυχίας καὶ μετὰ ψυχραιμίας καὶ μεγαλοφροσύνης τὰ δῶρα τῆς εὐτυχίας. Ἐπίκεινται ἡμέραι μεγάλης ἐθνικῆς εὐτυχίας διὰ τὸν Ἑλληνισμόν, καὶ οὗτος ὀφείλει κατ' αὐτὰς καὶ ἐπὶ τῇ προσδοκίᾳ ταύτῃ νὰ ἐπιδείξῃ ὅλην τὴν εὐγένειαν τοῦ ἐθνικοῦ χαρακτῆρός του.

Μὴ λησμονῶμεν ὅτι αἱ προσδοκώμενοι ἐθνικαὶ ἡμῶν εὐτυχίαι προσβάλλουσι τὸ πολυάριθμον σύνοικον Τουρκικὸν στοιχεῖον ἐν τῇ Νήσῳ, μετὰ τοῦ ὁποίου ἀπ' αἰώνων διαβιώσαμεν καὶ θὰ διαβιώσωμεν ἐφεξῆς, καὶ τοῦτο ὑπὸ τὰς εὐνοϊκωτέρας δι' ἡμᾶς συνθήκας.

Ὀφείλομεν ἐν ταῖς ἐκδηλώσεσι τῆς ἐθνικῆς χαρᾶς ἡμῶν οὐδ' ἐπὶ στιγμὴν νὰ λησμονῶμεν τὸν ὀφειλόμενον σεβασμὸν πρὸς τὰ αἰσθήματα τῶν συνοίκων ἡμῶν Τούρκων. Ἐπιδεικνύμενοι πρὸς αὐτοὺς πᾶσαν φιλοφροσύνην καὶ ἐπιδεικνύμενοι πᾶσαν εὐμένειαν, πείθοντες δὲ τούτους ὅτι ὑπὸ τὴν Ἑλληνικὴν Κυβέρνησιν θὰ διάγωσιν ἀπολαύοντες πάντα τὰ δίκαια καὶ προνόμια πολιτῶν ἐλευθέρων καὶ ἴσων παντελῶς ὡς Ἕλληνες πολῖται καὶ οὐδεμία οὐδέποτε θὰ παρασχεθῇ ἀφορμὴ δικαίου παραπόνου κατὰ τοῦ νέου Ἑλληνικοῦ καθεστῶτος.

Ὑπάρχουσιν ὀλίγοι, πολὺ ὀλίγοι εὐτυχῶς, χυδαῖοι, ἢ ἁπλοϊκοί, πιστεύοντες ὅτι δικαιοῦνται εἰς ἀντίποινα διὰ τὸ παρελθόν. Οὗτοι πρέπει νὰ διδάσκωνται ὑπὸ τῶν φρονιμωτέρων ὅτι ἡ ἐθνικὴ τιμὴ τοῦ Ἑλληνισμοῦ καὶ τὰ ὕψιστα συμφέροντα αὐτοῦ ὑπαγορεύουσιν εἰς πάντα Ἕλληνα φιλόφρονα καὶ εὐγενῆ συμπεριφορὰν πρὸς πάντα τὰ ἄλλα στοιχεῖα ἐν τῇ χώρᾳ ἡμῶν, οἱαδήποτε καὶ ἂν τρέφωσι ταῦτα συναισθήματα πρὸς ἡμᾶς. Οὐδεμία πρέπει νὰ ἐκφέρηται δυσάρεστος λέξις ἢ ἔκφρασις, οὐδεμία χειρονομία, οὐδὲν νεῦμα δυνάμενα νὰ θεωρηθῶσιν ὡς προσβλητικὰ ἢ καὶ ἁπλῶς προκλητικά. Αὐτὴ τῆς χαρᾶς ἡ ἐκδήλωσις ἐπὶ τῇ ἐθνικῇ εὐτυχίᾳ πρέπει νὰ γίνηται κατὰ τρόπον οὐδαμῶς θίγοντα τὴν εὐαισθησίαν αὐτῶν, καὶ πάντα ὀφείλομεν νὰ πράττωμεν ὅπως κατακτήσωμεν τὴν ἐμπιστοσύνην καὶ τὴν ἐκτίμησιν αὐτῶν.

Τοῦτο ὑπαγορεύει ἡ τιμὴ ἡμῶν ὡς Ἑλλήνων, τοῦτο ὑπαγορεύει ὡς καθῆκον ἐπιτακτικὸν τὸ Εὐαγγέλιον, ἀλλὰ καὶ οἱ νόμοι τῆς Ἑλληνικῆς πολιτείας ἔχουσιν ὅλην τὴν δύναμιν νὰ ἐπιβάλωσι τοῦτο εἰς τοὺς δυστροποῦντας.

μην ἀΐδιον, δέον νὰ δοθῇ ἡ ἐπωνυμία «Ἐλένειον».

γ') Ἐν τόπῳ περιφανεῖ τοῦ Παρθεναγωγείου δέον νὰ σταθῶσι στήλη ἀναθηματικὴ μετὰ προτομῆς ἐκ Πεντελησίου μαρμάρου τῆς ἀειμνήστου Ἑλένης.

δ') Πρὸς τῷ γενικῷ μνημοσύνῳ ὑπὲρ τῶν εὐεργετῶν καὶ τῶν δωρητῶν τῶν σχολείων τῆς κοινότητος κατὰ τὴν ἑορτὴν τῶν Τριῶν Μ. Ἱεραρχῶν εἰδικὸν δέον νὰ τελῆται μνημόσυνον ὑπὸ τῶν Ἑλληνικῶν Ἐκπαιδευτηρίων τῆς πόλεως κατὰ τὴν ἑορτὴν τῶν ἰσαποστόλων Κωνσταντίνου καὶ Ἑλένης.

ε') Ἀνακηρύσσει τὴν ἀξιότιμον Κυρίαν Ἄνναν Κ. Λοΐζίδου ἐπίτιμον ἔφορον τῶν Ἑλληνικῶν παρθεναγωγείων Λευκωσίας καὶ τὸν κ. Κ. Σ. Λοΐζίδην ἐπίτιμον ἔφορον τοῦ τε Π Γυμνασίου καὶ τῶν Ἀστικῶν.

Τὴν παρηγορίαν διὰ τὴν ἀνεπανόρθωτον ἀπώλειαν τῆς πολυφιλήτου ὑμῶν Ἑλένης εὕρετε ἐν τῇ εὐρείᾳ καὶ ὑψηλῇ στοργῇ ὑμῶν, μεθ' ἧς, ἀντ' ἐκείνης, περιβάλλετε τὰς Λευκωσιάτιδας Ἑλληνίδας κόρας πασῶν τῶν ἐπερχομένων γενεῶν, καὶ ἡ ἀΐδιος εὐγνωμοσύνη καὶ αἱ δεήσεις αὐτῶν ἃς γένωνται ἀσάλευτον στήριγμα τοῦ εὐεργετικοῦ οἴκου ὑμῶν.

Διατελοῦμεν ἐπὶ τούτοις μετὰ βαθυτάτης εὐγνωμοσύνης καὶ ἐξαιρέτου τιμῆς τὰ μέλη τῆς Σχολικῆς Ἐπιτροπείας Λευκωσίας

Α. Λεασίδης
Α. Φωτειαδὴς
Ν. Καταλᾶνος
Ν. Δέρβης
Μ. Σκουφαρίδης
Χ. Καλαβρός.

ΟΥΡΑΝΙΟΝ ΦΑΙΝΟΜΕΝΟΝ

Προκαλοῦμεν τὴν προσοχὴν τῶν φίλων διδασκάλων χάριν τῶν μαθητῶν αὐτῶν εἰς οὐράνιον φαινόμενον λίαν κατάλληλον πρὸς διδασκαλίαν.

Κατὰ τὴν 8ην ὥραν Μ. Μ. πρὸς τὸ δυτικὸν τμῆμα τοῦ Οὐρανοῦ περὶ τὰς 45ο ὑπὲρ τὸν ὁρίζοντα φαίνονται τρεῖς πλανῆται· τούτων ὁ λαμπρότερος εἶναι ἡ «Ἀφροδίτη» (κ. ποσπερίτης) καὶ νοτίως καὶ εἰς φαινομενικὴν ἀπόστασιν μιᾶς ὀργυιᾶς εἶναι ὁ «Ζεὺς» ἀμφότεροι κατὰ τὸ ἀνατολικὸν ἄκρον τοῦ ἀστερισμοῦ τῶν «Διδύμων», καὶ ἀνατολικώτερον ἔτι ὁ «Κρόνος» εἰς τὸν ἀστερισμὸν τοῦ «Λέοντος». Ἡ «Ἀφροδίτη» καὶ ὁ «Ζεὺς» εἶνε εὐδιάκριτοι. Ὁ «Κρόνος» ἀναγνωρίζεται μεταξὺ τῶν περὶ αὐτὸν ἀπλανῶν ἀστέρων διὰ τοῦ σταθεροῦ καὶ ἀκινήτου φωτός του, ἐνῷ οἱ ἀπλανεῖς τρεμοσβήνουσιν.

Πόσα πράγματα ὡραῖα ἔχει νὰ εἴπῃ καὶ φιλότιμος διδάσκαλος, συνάγων τοὺς μαθητὰς τῆς ἕκτης τάξεως καὶ δεικνύων αὐτοῖς τὸν πλανήτας τούτους!

ΜΙΚΡΑ ΧΡΟΝΙΚΑ

ΑΙ ΙΠΠΟΔΡΟΜΙΑΙ τῷ παρελθόντι Σαββάτῳ ἐγένοντο πενιχρόταται οὐδὲ τοῦ πέμπτου τῶν θεατῶν παραστάντος εἰς αὐτάς, αἱ Ἑλληνίδες δὲ κυρίαι πλὴν τινων μετρουμένων εἰς τοὺς δακτύλους τῶν δύο χειρῶν, ἀπέσχον ὁλοσχερῶς ἔχουσαι βεβαίως ἐν τῷ νῷ τὸ ἀρχαῖον λόγιον: «Δὶς ἐξαμαρτεῖν οὐκ ἀνδρὸς σοφοῦ»· οὐδὲ γυναικός, προσθέτομεν.

Αἱ ἱπποδρομίαι συνεχίσθησαν καὶ ἔληξαν χθὲς μετὰ τῆς αὐτῆς σπάνεως θεατῶν καὶ τῆς κοινῆς ἀδιαφορίας, πλὴν τῶν ἐνδιαφερομένων εἰς τὰ λαχεῖα.

◆◆◆

ΠΑΣΧΟΥΣΑ ἀπό τινος ὑπὸ χρονίας οὐραιμίας ἐκ νεφρίτιδος ἀπεβίωσεν ἐν Κεδάροις τῷ προπαρ. Σαββάτῳ ἡ **Ἑλένη Ζ. Γ. Λουκᾶ** σύζυγος τοῦ κ. Ζήνωνος Γ. Λουκᾶ ἱεροψάλτου ἄγουσα τὸ 27ον ἔτος τῆς ἡλικίας της.

Ἡ ἀοίδιμος ἐκηδεύθη τὴν 10 π.μ. τῆς ἑπομένης Κυριακῆς ἐν τῷ Ἱ. Ναῷ τοῦ Ἁγ. Ἰωάννου τοῦ Προδρόμου, ἡ δὲ κηδεία ἐγένετο σεμνοπρεπεστάτη συμμετασχούσης εἰς τὸ πένθος οὐ μόνον ἁπάσης τῆς κοινότητος Κεδάρων ἀλλὰ καὶ ἀπείρου πλήθους ἐκ τῶν γειτονικῶν χωρίων.

Ἡ μακαρίτις διεκρίνετο διὰ τὰς ἀγαθὰς διαθέσεις της καὶ προσοπαθείας ὑπὲρ τῶν πτωχῶν.

◆◆◆

ΑΝΕΧΩΡΗΣΑΝ διὰ τοῦ Συμβατικοῦ τῆς σήμερον ὁ παρ' ἡμῖν ἔμπορος κ. Θ. Κωνσταντινίδης εἰς Αἴγυπτον δι' ὑποθέσεις τοῦ καταστήματός του καὶ ὁ κ. Λοΐζίδης Ν.-Λοΐζίδης εἰς Μαγκεστρίαν τῆς Ἀγγλίας, ἵνα ἀναλάβῃ καὶ συνεχίσῃ τὰς ἐργασίας τοῦ μακαρίτου ἀδελφοῦ του.

◆◆◆

ΑΦΙΚΕΤΟ ἐκ τοῦ γαλλικοῦ μετώπου ὁ δεύτερος ἀνθυπολοχαγὸς τοῦ Ἠλεκτρολογικοῦ Σώματος τοῦ Βρετ στρατοῦ κ. Ι. Κ. Τουντζιὰν υἱὸς τοῦ ἡμετέρου συμπολίτου Κιρκὸρ Τουντζιὰν συνταξιούχου διερμηνέως τῆς Κυπρ. Κυβερνήσεως.

◆◆◆

ΔΕΝ ΕΟΡΤΑΖΕΙ ὁ κ. **Κωνστ. Χ' Κώστας** καθηγητής, ἐπὶ τῇ ἐπετείῳ τῶν Ἁγίων Κωνσταντίνου καὶ Ἑλένης.

◆◆◆

ΥΠΕΡ ΤΗΣ ΦΙΛΑΡΜΟΝΙΚΗΣ ΛΕΥΚΩΣΙΑΣ ὁ κ. **Κ. Σ. Λοΐζίδης** εἰσέφερε £10.0.0.

Η ΚΑΤΟΧΗ ΤΗΣ ΣΜΥΡΝΗΣ ΥΠΟ ΕΛΛΗΝ. ΣΤΡΑΤΟΥ

ΔΙΑ ΤΟΥ ΕΛΛΗΝΙΚΟΥ ΠΡΑΚΤΟΡΕΙΟΥ)

Ἀθῆναι, 1)14 Μαΐου.—Ὁ ὑπουργὸς τῶν ἐξωτερικῶν κ. Διομήδης ἀνεκοίνωσε χθὲς ἑσπέρας εἰς δημοσιογράφους ὅτι ἡ κατάληψις τῆς Σμύρνης μετὰ τῶν περιχώρων ἔχει χαρακτῆρα καθαρῶς στρατιωτικὸν καὶ Ἑλληνικόν. Τὰ ἑλληνικὰ στρατεύματα ἔχουν ἐντολὴν νὰ προστατεύσουν τὴν ζωήν, τὴν τιμὴν καὶ τὴν περιουσίαν τῶν κατοίκων τῆς Σμύρνης ἄνευ διακρίσεως φυλῆς ἢ θρησκεύματος.

Ὁ συνταγματάρχης Ζαφειρίου διοικῶν τὸ σῶμα τοῦ στρατοῦ τῆς κατοχῆς διορισθεὶς στρατιωτικὸς διοικητὴς Σμύρνης, ἀναλαμβάνων δὲ τὰ καθήκοντά του θὰ ἀπευθύνῃ προκήρυξιν πρὸς τὸν πληθυσμόν. Ἡ κατοχὴ θὰ ἐπεκταθῇ καὶ εἰς τὰς γειτονικὰς περιφερείας τῆς Σμύρνης. Ἀπόσπασμα τῆς Ἑλληνικῆς χωροφυλακῆς θέλει συνεργασθῇ πρὸς διατήρησιν τῆς τάξεως.

Ἡ κατοχὴ ἔχει χαρακτῆρα καθαρῶς στρατιωτικόν, αἱ δὲ πολιτικαὶ Τουρκικαὶ ἀρχαὶ θὰ παραμείνουν εἰς τὰς θέσεις των, ἀναμένουσαι τὴν ὁριστικὴν ἀπόφασιν τῆς Συνδιασκέψεως.

Οἱ ἐπίσημοι κύκλοι δηλοῦν ὅτι ἡ κατοχὴ ἐγένετο τῇ ὁμοφώνῳ συγκαταθέσει τῶν τεσσάρων Μεγάλων Δυνάμεων καὶ ὅτι διαβλέπουν ἐν τῇ εὐμενεῖ ἀπέναντι τῶν ἑλληνικῶν πόθων πράξει ταύτῃ τὴν ἔνδειξιν τῶν αἰσθημάτων ὑφ' ὧν ἐμφοροῦνται τὰ μέλη τοῦ ἀνωτάτου Συμβουλίου τῆς Συνδιασκέψεως, ἐξάγεται δὲ τὸ συμπέρασμα ὅτι αἱ τελικαὶ ἀποφάσεις, ὅπως, ἄλλως τε, προβλέπεται, θὰ εἶναι ἐντελῶς εὐνοϊκαὶ ὑπὲρ τῶν Ἑλληνικῶν ζητημάτων.

Τὸ γεγονὸς ὅτι ἡ Ἰταλία προσεχώρησεν εἰς τὴν ἀπόφασιν τῶν ἄλλων Δυνάμεων σχετικῶς πρὸς τὴν ἀπόβασιν εἰς Σμύρνην ἐξαίρεται ἰδιαιτέρως.

Αἱ ἐφημερίδες ἐλπίζουν ὅτι ἡ Ἰταλία θὰ τηρήσῃ τὴν ἰδίαν στάσιν καὶ ἀπέναντι τῶν ζητημάτων τῶν Δωδεκανήσων καὶ τῆς Β. Ἠπείρου.

Βεβαιοῦται ὅτι καὶ ἕτερον Ἑλληνικὸν ἀπόσπασμα θὰ ἀναλάβῃ τὴν συμπλήρωσιν τῶν ληφθέντων διὰ τὴν Θράκην μέτρων.

Ἰδρύθη ὑπηρεσία ἀνεφοδιασμοῦ μεταξὺ Πειραιῶς, Θεσσαλονίκης, Καβάλλας καὶ Σμύρνης.

Αἱ τελευταῖαι ἐκ Παρισίων πληροφορίαι ἀγγέλλουν εὐνοϊκὴν τὴν ἐξέλιξιν τῶν ἑλληνικῶν ζητημάτων.

Ἀγγέλλεται ἐκ Κερκύρας ὅτι κατόπιν κοινῆς ἀποφάσεως τῶν Συμμάχων ἡ Κέρκυρα παύει εἰς τὸ ἑξῆς νὰ εἶνε συμμαχικὴ ναυτικὴ βάσις, πασῶν τῶν στρατιωτικῶν καὶ ναυτικῶν δυνάμεων τῶν Συμμάχων, καὶ τῆς Ἰταλίας συμπεριλαμβανομένης, ἐγκαταλειπουσῶν ὁσονοῦπω τὴν νῆσον.

Ὁ Ἑλληνικὸς στρατὸς εἰς Σμύρνην.

Ἀθῆναι, 2)15 Μαΐου. —Αἱ τελευταῖαι ἐκ Σμύρνης εἰδήσεις, ληφθεῖσαι διὰ τοῦ ἀσυρμάτου, ἀγγέλλουν ὅτι, μέχρι τῆς μεσημβρίας τῆς σήμερον εἶχον ἀποβιβασθῆ τὸ τέταρτον καὶ τὸ πέμπτον σύνταγμα τοῦ πυροβολικοῦ καὶ τὸ πρῶτον εὐζωνικόν.

Οὐδὲν ἐπεισόδιον ἐσημειώθη. Ἀπόλυτος τάξις βασιλεύει εἰς τὴν πόλιν.

Ὁ ἀρχηγὸς τῆς Κατοχῆς συνταγματάρχης Ζαφειρίου ἀπηύθυνε πρὸς τὸν λαὸν τῆς Σμύρνης τὴν ἑπομένην προκήρυξιν:

«Φέρω εἰς γνῶσιν ὑμῶν ὅτι διαταγῇ τῆς Κυβερνήσεώς μου, ἐνεργούσης ἐν συμφωνίᾳ μετὰ τῶν Συμμάχων, προβαίνω εἰς τὴν στρατιωτικὴν κατοχὴν τῆς Σμύρνης καὶ τῶν πέριξ. Ἡ κατοχὴ αὕτη σκοπὸν ἔχει ὅπως ἐγγυηθῇ τὴν ἀσφάλειαν τοῦ πληθυσμοῦ μὴ ἔχουσα τὴν πρόθεσιν νὰ προλάβῃ τὰς ἀποφάσεις τῆς Συνδιασκέψεως ἐπὶ τῆς τύχης τῆς χώρας, συνδεομένης ἐπὶ χιλιάδας ἐτῶν μετὰ τοῦ Ἑλληνισμοῦ.

Αἱ πολιτικαὶ καὶ θρησκευτικαὶ ἀρχαὶ θὰ ἐξακολουθήσουν λειτουργοῦσαι ὡς καὶ ἐν τῷ παρελθόντι ὑπὸ τὴν προστασίαν τοῦ Ἑλληνικοῦ στρατοῦ, παρὰ τῷ ὁποίῳ αἱ ἀρχαὶ αὗται θὰ εὑρίσκωσιν ὑποστήριξιν καὶ θερμὴν ὑποδοχήν.

Συμβουλεύω τοὺς κατοίκους νὰ ἐπιδοθῶσιν εἰς τὰ ἔργα των ἄνευ διακρίσεως φυλῆς ἢ θρησκεύματος, ἀναμένοντες, μετ' ἐμπιστοσύνης τὴν ἀπόφασιν τοῦ Συνεδρίου ἐπὶ τῆς τύχης τῆς ὡραίας αὐτῶν πατρίδος».

Τὰ στρατεύματα παρήλασαν διὰ τῶν ὁδῶν ὑπὸ βροχὴν ἀνθέων καὶ ἐν μέσῳ φρενητιωδῶν ἐπευφημιῶν ἀπὸ μέρους τῶν κατοίκων.

Ἀγγέλλεται ἐκ Θεσσαλονίκης ὅτι ὁ ἀρχιστράτηγος Παρασκευόπουλος συνοδευόμενος ὑπὸ τοῦ Ἐπιτελείου θὰ μεταβῇ εἰς Σμύρνην πρὸς ἐπιθεώρησιν τῆς πρώτης μεραρχίας, μόλις αὕτη συμπληρώσῃ τὴν κατοχὴν τῆς Σμύρνης, τῶν περιχώρων αὐτῆς καὶ ἴσως καὶ τοῦ Ἀϊβαλῆ.

Ἀθῆναι 2)15 Μαΐου. Κατὰ τὰς τελευταίας ἐπισήμους πληροφορίας, ἡ ἀπόβασις τῶν Ἑλληνικῶν στρατευμάτων εἰς Σμύρνην ἐπερατώθη χθὲς κατὰ τὴν 4ην τῆς ἑσπέρας. Ἄπειρον πλῆθος ἔκαμεν εἰς τὰ στρατεύματα πραγματικὴν ἀποθέωσιν. Ἄνδρες, γυναῖκες καὶ παιδία συνωθοῦντο πέριξ τῶν Ἑλλήνων στρατιωτῶν, ἐρρίπτοντο εἰς τὸν λαιμόν των καὶ τοὺς ἠσπάζοντο. Τὰ Ἑλληνικὰ στρατεύματα κατέλαβον ἀμέσως τὰ φρούρια καὶ τὰ πυροβολεῖα. Τὰ ἑλληνοσυμμαχικὰ ἀποσπάσματα ἐπανῆλθον εἰς τὰ πλοῖα των. Τὰ ἑλληνικὰ στρατεύματα κατέλαβον ἐπίσης καὶ τὰ περίχωρα τῆς πόλεως ὁπόθεν τὰ συμμαχικὰ ἀποσπάσματα ἀπεσύρθησαν.

Ἀμέσως, μετὰ τὴν ἀποβίβασιν τῶν στρατευμάτων, ἀνεκοινώθη ἡ ἐξῆς ἡμερησία διαταγὴ τοῦ Βενιζέλου, ὡς ὑπουργοῦ τῶν Στρατιωτικῶν:

«Αἱ Μεγάλαι Δυνάμεις ἀπεφάσισαν τὴν κατάληψιν τῆς Σμύρνης ὑπὸ τῶν ἑλληνικῶν στρατευμάτων, ἅτινα θὰ ἐξασφαλίσουν ἐκεῖ τὴν τάξιν. Σπανίως εἰς τὴν μακρὰν ἱστορίαν τοῦ ἐθνικοῦ μας στρατοῦ, τιμητικωτέρα τῆς ὑμετέρας ἀποστολὴ ἀνετέθη εἰς οἱονδήποτε ἐκ τῶν τμημάτων αὐτοῦ. Γνωρίζω ἐκ τῶν προτέρων ὅτι θὰ ἀρθῆτε εἰς τὸ ὕψος τῆς ἀποστολῆς σας. Γνωρίζω ὅτι πάντες οἱ ἀξιωματικοὶ καὶ οἱ στρατιῶται αἰσθάνεσθε δικαίαν ἐκ τούτου ὑπερηφάνειαν καὶ ὅτι πάντες ἔχετε συνείδησιν τῶν εὐθυνῶν σας ἔναντι τοῦ Ἔθνους.

«Εἶνε ἀνάγκη ὅπως ἕκαστος τῶν ἀνδρῶν τῆς Πρώτης Μεραρχίας συναισθανθῇ ὅτι ἀντιπροσωπεύει τὴν Ἑλλάδα. Ὀφείλει νὰ σκεφθῇ ὅτι ἀπὸ ἕκαστον λόγον του καὶ ἀπὸ ἑκάστην πρᾶξιν του ἐξαρτᾶται ἡ ἐκτίμησις, ἣν θὰ ἔχωσι διὰ τὴν Ἑλλάδα οὐχὶ μόνον οἱ ὁμογενεῖς μας ἀλλὰ καὶ τὰ πολύπληθῆ ξένα στοιχεῖα, τὰ ὁποῖα εὑρίσκονται εἰς Σμύρνην. Ἡ τιμὴ ἡν μᾶς κάμνει τὸ Συνέδριον ἐμπιστευόμενον εἰς ἡμᾶς τὴν τήρησιν τῆς τάξεως ἐν τῇ Μητροπόλει τῆς Ἰωνίας ἀποδεικνύει τὴν ἐμπιστοσύνην ἣν τρέφει πρὸς σᾶς. Εἶμαι βέβαιος ὅτι θὰ φανῆτε ἀντάξιοι τῆς ἐμπιστοσύνης ταύτης. Θεωρῶ περιττὸν νὰ σᾶς ἀπευθύνω συστάσεις περὶ τῆς συμπεριφορᾶς σας ἀπέναντι τῶν ὁμοεθνῶν μας. Ἀπὸ αἰώνων ἀνεμένομεν τὴν εὐτυχῆ ταύτην ἡμέραν χωρὶς ποτὲ νὰ ἀπελπισθῶμεν οὔτε ἐν μέσῳ μεγαλειτέρων δυστυχημάτων. Ἀλλ' εἶνε ἐπίσης ἀνάγκη νὰ δείξετε διὰ τῆς διαγωγῆς σας πρὸς τοὺς Τούρκους, τοὺς Ἰσραηλίτας, τοὺς Ἀρμενίους καὶ τὰ μέλη τῶν εὐρωπαϊκῶν παροικιῶν ὅτι ὁ ἑλληνικὸς στρατὸς οὐχὶ μόνον δὲν εἶνε κατώτερος τῶν συμμαχικῶν στρατευμάτων κατὰ τὴν ἀνδρείαν, τὴν αὐτοπάρνησιν, τὴν εὐγένειαν τῆς ψυχῆς, ἀλλ' ὅτι διεκδικεῖ τὴν πρώτην γραμμὴν ὑπὸ ἔποψιν πολιτισμοῦ. Ἐκ τῆς ἐμπιστοσύνης, ἣν θὰ ἐμπνεύσητε εἰς πάντα τὰ ξένα στοιχεῖα, κυρίως δὲ εἰς τὸ πολυπληθέστερον αὐτῶν, τοὺς Τούρκους, θὰ ἐξαρτηθῇ κατὰ μέγα μέρος ἡ πραγματοποίησις τῶν ἐθνικῶν ἡμῶν πόθων. Αἱ εὐχαὶ ὁλοκλήρου τοῦ Ἔθνους σᾶς συνοδεύουν.» ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ.

Κατὰ τὴν «Πατρίδα» ὁ κ. Βενιζέλος ἀπέστειλε πρὸς τὸν Ἑλληνικὸν πληθυσμὸν τὸ ἀκόλουθον διάγγελμα τὸ ὁποῖον θὰ ἀνεγινώσκετο ἐν τῇ Μητροπόλει τῆς Σμύρνης ὀλίγον πρὸ τῆς ἀποβάσεως τῶν Ἑλλην. στρατευμάτων.

«Ἀδελφοὶ Ἕλληνες: Ἡ θέλησις τοῦ Θεοῦ πραγματοποιεῖται. Ἀποβιβαζόμεθα εἰς Σμύρνην. Τὸ ὄνειρον τοῦ μάρτυρος Ἑλληνισμοῦ πραγματοποιεῖται. Καὶ ἐγὼ αὐτὸς διατελέσας ἀλύτρωτος μέχρι τοῦ 1912, ἀναγνωρίζω πλήρως τὰ κατέχοντα τὴν ψυχὴν τῶν Ἑλλήνων τῆς Σμύρνης αἰσθήματα κατὰ τὴν παροῦσαν στιγμήν.

Ἀλλὰ σᾶς ἐξορκίζω νὰ σεβασθῆτε πάντας τοὺς κατοίκους τῆς πόλεως ἀνεξαρτήτως ἐθνικότητος καὶ φυλῆς, διότι δὲν ἐρχόμεθα διὰ νὰ ἀντικαταστήσωμεν ἕνα ζυγὸν δι' ἑνὸς ἄλλου.

Ἐξ ἄλλου οὕτω θὰ ἐξυπηρετήσωμεν καλλίτερον τὰ ἑλληνικὰ συμφέροντα.

Ἐσεῖς ἰδίως προσεκτικοὶ ἀπέναντι τῶν Ἰταλῶν κατοίκων τῆς πόλεως, διότι ἡ Ἰταλία δίδει πλήρη τὴν συγκατάθεσίν της διὰ τὴν ἑλλην. ἀπόβασιν.

Ἐλπίζω νὰ δυνηθῶ νὰ ἔλθω αὐτοπροσώπως διὰ νὰ σᾶς ἀναγγείλω τὴν ἐθνικὴν ἀπολύτρωσιν». ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ.

Ἡ Ἱ. Σύνοδος συνελθοῦσα χθὲς ἐν ἐκτάκτῳ συνεδριάσει, ἀπέστειλε συγχαρητήρια τηλεγραφήματα πρὸς τὸν κ. Βενιζέλον καὶ τὸν Μητροπ. Σμύρνης.

Πάντες οἱ πρεσβευταὶ τῶν Συμμάχων καὶ τῶν οὐδετέρων Κρατῶν ἐπεσκέφθησαν τὸν ὑπουργὸν τῶν Ἐξωτερικῶν κ. Διομήδην τὸν ὁποῖον συνεχάρησαν ἐπὶ τῇ κατοχῇ τῆς Σμύρνης. Ἑκατοντάδες συγχαρητηρίων τηλεγραφημάτων ἔχουν σταλῇ ἤδη πρὸς τὸν κ. Βενιζέλον καὶ πρὸς τὸν κ. Γεπουλην ἐξ ὅλων τῶν μερῶν τῆς Ἑλλάδος. Καθ' ἃ ἀγγέλλουσιν αἱ ἐφημερίδες, ὁ κ. Στεργιάδης, Γενικὸς διοικητὴς τῆς Ἠπείρου, θὰ διορισθῇ πολιτικὸς σύμβουλος παρὰ τῷ στρατιωτικῷ διοικητῇ Σμύρνης. Βραδύτερον θὰ ἀναλάβῃ τὰ καθήκοντα του Γεν. Διοικητοῦ.

Ἐντὸς τῆς ἡμέρας ἓν τάγμα χωροφυλακῆς ἀναχωρεῖ διὰ τὴν Σμύρνην. Πεντακόσιοι χωροφύλακες ἀνεχώρησαν προχθές.

Ἀγγέλλεται ἐκ Κων)πόλεως ὅτι πρόκριτος Ἕλλην ἐδολοφονήθη ἐν Τραπεζοῦντι ὑπὸ Τούρκου στρατιώτου, τὴν στιγμὴν κατὰ τὴν ὁποίαν οὗτος ἐξήρχετο ἐκ τῆς ἑλληνικῆς λέσχης ἡ ὁποία προσέφερε δεῖπνον πρὸς τιμὴν τῶν Ἑλλήνων ναυτῶν.

Η ΣΜΥΡΝΗ ΔΙΑ ΤΩΝ ΑΙΩΝΩΝ

Ἀρχαιοτάτη παράδοσις ἀπέδιδε τὴν ἵδρυσιν τῆς Σμύρνης εἰς τὸν Θησέα ἢ εἰς τὴν Ἀμαζόνα Σμύρναν, ἐξ ἧς ἔλαβεν ἡ πόλις τὸ ὄνομά της. Εἶνε ἐκτισμένη εἰς τὸ βάθος τοῦ ὁμωνύμου κόλπου εἰσδύοντος εἰς τὴν ξηρὰν κατὰ 55 χιλ. καὶ περιβαλλομένου ὑπὸ ὀρέων, ἐν οἷς τοῦ Σιπύλου καὶ τοῦ Μίμαντος ἀμφιθεατρικῶς πέριξ ἀποτόμου ὄρους καλουμένου Πάγος καὶ κοινῶς Ἐπανώκαστρο, ἐφ' οὗ εὑρίσκονται τὰ ἐπιβλητικὰ ἐρείπια ὀχυρᾶς Ἀκροπόλεως, ἱδρυθείσης ἀπὸ τῶν Ἀλεξανδρινῶν χρόνων καὶ ἀνακτηθείσης κατὰ τὸν μέσον αἰῶνα. Ὁ ποταμὸς Ἕρμος ὁ ἄλλοτε ἐμβάλλων εἰς τὴν βορείαν πλευρὰν τοῦ κόλπου τῆς Σμύρνης, ῥέει ἤδη πρὸς τὴν ἀνοικτὴν θάλασσαν μετατραπέντος τοῦ ροῦ αὐτοῦ διὰ τεχνικῶν ἔργων, διότι ὑπῆρχε φόβος μήπως διὰ τῆς ἐπιχώσεώς του χωρίσει τὸν κόλπον ἀπὸ τῆς λοιπῆς θαλάσσης. Τὴν Σμύρνην παραρρέει καὶ ὁ μικρὸς ποταμὸς Μέλης, ἄνυδρος ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ παγκόσμιον ὅμως ἀποκτήσας ὄνομα ἕνεκα τῆς θρυλλουμένης παρ' αὐτὸν γεννήσεως τοῦ Ὁμήρου, ὅστις καὶ Μελησιγενὴς διὰ τοῦτο ἐκαλεῖτο.

Ἀλλ' ἐκτὸς τοῦ Ὁμήρου ὑπῆρξεν ὡς θρυλλεῖται, πατρὶς καὶ τοῦ βουκολικοῦ ποιητοῦ Βίωνος τοῦ μαθηματικοῦ Θέωνος, καὶ τῆς ἰατρικῆς οἰκογενείας τῶν Ἰκεσίων καὶ Ἑρμογενῶν τοῦ ποιητοῦ τῶν «μεθ' Ὅμηρον» καὶ ἄλλων. Σμυρναῖος ἦτο ὡς λέγεται καὶ ὁ Βίθυλὸς ῥήτωρ Αἴλιος Ἀριστείδης, ὁ ἐγκωμιάσας τὴν πόλιν.

Πραγματικῶς ὅμως, ἡ Σμύρνη φαίνεται ὅτι ἀπῳκίσθη ὑπὸ τῶν Αἰολέων ἐκδιωξάντων τοὺς Κᾶρας καὶ τοὺς Λέλεγας κατὰ τὸν δέκατον πρὸ Χριστοῦ αἰῶνα, καὶ ἀπετέλεσε μέρος τῶν Αἰολικῶν πόλεων τῆς Μ. Ἀσίας.

Ὕστερον καταληφθεῖσα διὰ προδοσίας ὑπὸ τῶν Κολοφωνίων, εἰς οὓς εἶχε παράσχει ἄσυλον, εἰσήχθη εἰς τὸ Κοινὸν τῶν Ἰώνων καὶ ἦτο ἐκ τῶν ἀκμαζουσῶν πόλεων, ὅτε ἐκυριεύθη καὶ κατεστράφη περὶ τὸ 580 ὑπὸ τοῦ βασιλέως τῶν Λυδῶν Ἀλυάττου, ὅστις διεσκόρπισε τοὺς κατοίκους. Οὗτοι ἔκτοτε ᾤκουν εἰς κώμας περὶ τὴν καταστραφεῖσαν πόλιν, ἥτις ἔκειτο βορειότερον τῆς θέσεως, ὅπου σήμερον ἀνεκτίσθη. Τοῦτο συνέβη ὀλίγον μετὰ τὸν θάνατον τοῦ Μ. Ἀλεξάνδρου καὶ κατὰ διαταγὴν αὐτοῦ ὑπὸ τοῦ Ἀντιγόνου, ὅστις ἀνῳκοδόμησε τὴν πόλιν ἐπὶ τοῦ ὄρους Πάγου καὶ πέραν τοῦ Μέλητος, κατά τινα χρησμόν.

Τὸ ἔργον τοῦ Ἀντιγόνου διακοπὲν διὰ τῆς ἐν Ἰῷ μάχης, συνεχίσθη καὶ ἤχθη εἰς πέρας ὑπὸ τοῦ Λυσιμάχου.

Ἡ πόλις ἥτις ἤκμασεν ἔκτοτε ὡς κέντρον τοῦ ἐμπορίου τῆς Μ. Ἀσίας ἦτο ἀνομαστὴ ἰδίως ἐπὶ τῶν Ρωμαϊκῶν χρόνων διὰ τὰ μεγαλοπρεπῆ οἰκοδομήματά της, ἐξ ὧν διεκρίνοντο τὸ Ὠδεῖον καὶ τὸ Στάδιον, οὗτινος σῴζονται εἰσέτι λείψανά τινα μετὰ τοῦ θεάτρου, τὸ Ἀσκληπιεῖον, τὸ